

Skatteministeriet
Udkast
7. juli 2005

J. nr. 2005-321-0014

**Forslag
til**

**Lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven,
selskabsskatteloven og skattekontrolloven**

(Forenklet skatteopgørelse ved investeringer gennem skattetransparente juridiske personer,
placering af rate- og kapitalpensioner i kommanditselskaber m.m.)

§ 1

I lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 19. oktober 2004, som senest ændret ved § 53 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 12 indsættes:

”§ 12 a. Skattepligtige, som nævnt i § 1, stk. 1, kan opgøre det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen opgjort efter stk. 2, jf. dog stk. 3 og 4, når den juridiske person efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt. 1. pkt. finder kun anvendelse, hvis den skattepligtige, eller hermed koncernforbundne selskaber, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2, direkte eller indirekte ejer mindre end 25 pct. af den juridiske person i hele indkomståret. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse uanset, at investeringen sker via en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, hvis den kontoførende investeringsforening er ejet fuldt ud af skattepligtige, der opgør det skattepligtige afkast af investeringen efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Gevinst og tab på en andel i en juridisk person som nævnt i stk. 1 opgøres som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Ved køb af andelen i løbet af indkomståret opgøres gevinst og tab som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og andelens anskaffelsessum. Er andelen afstået i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og andelens værdi ved indkomstårets begyndelse. Er andelen erhvervet og afstået i samme indkomstår opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og anskaffelsessum.

Stk. 3. Den skattepligtige kan fradrage skat betalt til fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland i skat efter denne lov efter reglerne i § 19 og ligningslovens § 33 F, hvis skatten til

fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland er tillagt beskatningsgrundlaget efter stk. 1. 1. pkt. finder kun anvendelse, hvis den skattepligtige kan opgøre en skat til fradrag efter § 19 og ligningslovens § 33 F for samtlige indkomster fra samme land, der vedrører investeringen igennem den juridiske person som nævnt i stk. 1, og fradraget foretages.

Stk. 4. Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 tillægges en forholdsmæssig del af det fald i værdien på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 skal tillægges en forholdsmæssig del af den juridiske persons tab på fordringer på selskaber, der er koncernforbundne med den skattepligtige, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

Stk. 5. Vælger den skattepligtige at opgøre det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter stk. 1, er dette valg bindende for den skattepligtige, så længe opsparingen er anbragt i andelen, jf. dog stk. 1, 2. pkt. Er betingelsen i stk. 1, 2. pkt. ikke længere opfyldt, kan den skattepligtige ikke på et senere tidspunkt vælge opgørelse efter stk. 1. 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis den skattepligtige vælger at fradrage skat betalt til fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland i skat efter bestemmelserne i en med fremmed stat, med Grønland eller Færøerne indgået overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning.

2. § 13, stk. 7, 1. pkt., affattes således:

”Ved opgørelse af gevinst og tab på unoterede aktier eller anparter, hvori en skattepligtig har anbragt opsparing i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1 og 2, skal der til brug for lagerbeskatningen efter stk. 3 ved indkomstårets begyndelse respektive indkomstårets udløb anvendes det største beløb af enten anskaffelsessummen eller selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart ifølge senest aflagte årsregnskab pr. 15. oktober i indkomståret, når aktierne eller anparterne ikke handles på et nationalt eller EU-reguleret marked.”

3. I § 13, stk. 7, 3. pkt., ændres ”Den enkelte kontohaver” til: ”Den skattepligtige”, og i 4. pkt. ændres ”kontohaveren” til: ”den skattepligtige”.

4. I § 13, stk. 7, indsættes som 5. pkt.: ”Reglerne i 1.– 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for andele af et kommanditaktieselskab.”

5. Efter § 13 indsættes:

“§ 13 a. Skattepligtige omfattet af § 1, stk. 2, skal opgøre det skattepligtige afkast af en af de opsparingsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1 og 2, og som er anbragt i et kommanditselskab, som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen opgjort efter reglerne i stk. 2, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Ved opgørelse af gevinst og tab på en andel af kommanditselskabet skal der til brug for lagerbeskatningen efter § 13, stk. 3, ved indkomstårets begyndelse respektive indkomstårets udløb anvendes det største beløb af enten anskaffelsessummen for andelen eller andelens værdi pr. 30. september i indkomståret. Værdien af andelen fastsættes på grundlag af et regnskab for kommanditselskabet eller som summen af værdien af aktiverne i kommanditselskabet, idet værdien af unoterede aktier og anparter dog skal opgøres til det pågældende selskabs indre værdi. Har kommanditselskabet et regnskabsår, der ikke er perioden 1. oktober – 30. september, kan værdien af andelen opgøres på grundlag af det senest foreliggende regnskab pr. 1. oktober. Er andelen anskaffet i løbet af regnskabsåret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem værdien af andelen den 30. september henholdsvis regnskabsårets udløb og andelens anskaffelsessum. Er andelen afstået i løbet af regnskabsåret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og andelens værdi den 1. oktober henholdsvis regnskabsårets begyndelse. Er andelen erhvervet og afstået i samme år, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og anskaffelsessum.

Stk. 3. Den skattepligtige skal årligt og senest den 1. november give pengeinstituttet oplysning om udlodning samt gevinst og tab til brug for beskatningen efter denne lov.

Stk. 4. Den skattepligtige kan fradrage skat betalt til fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland i skat efter denne lov efter reglerne i § 19 og ligningslovens § 33 F, hvis skatten til fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland er tillagt beskatningsgrundlaget efter stk. 1. 1. pkt. finder kun anvendelse, hvis den skattepligtige kan opgøre en skat til fradrag efter § 19 eller ligningslovens § 33 F for samtlige indkomster fra samme land, der vedrører placeringen i kommanditselskabet som nævnt i stk. 1, og fradraget foretages.

Stk. 5. Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i kommanditselskabet, der modsvarer den skattepligtiges udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og kommanditselskabet. Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 tillægges en forholdsmæssig del af det fald i værdien på andelen i kommanditselskabet, der modsvarer den skattepligtiges indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og kommanditselskabet.

Stk. 6. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse for opsparing i rateopsparing og opsparing i pensionsøjemed, der er anbragt i andele i kommanditaktieselskaber.”

6. I § 29 A ændres ”en kontohaver” til: ”en skattepligtig”, ”kontohaveren” ændres til: ”den skattepligtige”, og ”Kontohaveren” ændres til: ”Den skattepligtige”.

7. I § 29 A indsættes tre steder efter ”§ 13, stk. 7”: ”, og § 13 a”.

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 111 af 19. februar 2004, som senest ændret ved § 58 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 2, 1. pkt., ændres ”stk. 8-13” til: ”stk. 8-14, eller § 13 F”.

2. Efter § 13 E indsættes:

”§ 13 F. Livsforsikringsselskaber, der vælger at opgøre det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesub- jekt, efter pensionsafkastbeskatningsloven § 12 a, skal opgøre det skattepligtige afkast af samme andel som summen af udlodningerne fra andelen, og gevinst og tab på andelen opgjort efter stk. 2, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Gevinst og tab på en andel i en juridisk person som nævnt i stk. 1 opgøres som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Ved køb af andelen i løbet af indkomståret opgøres gevinst og tab som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og andelens anskaf- felsessum. Er andelen afstået i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og andelens værdi ved indkomstårets begyndelse. Er andelen erhver- vet og afstået i samme indkomstår opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og anskaffelsessum.

Stk. 3. Den skattepligtige kan fradrage skat betalt til fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland i skat efter denne lov efter reglerne i ligningslovens § 33, stk. 1 og 2, og § 33 F, hvis skatten til fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland er tillagt den skattepligtige indkomst efter stk. 1. 1. pkt. finder kun anvendelse, hvis den skattepligtige kan opgøre en skat til fra- drag efter ligningslovens § 33 og § 33 F for samtlige indkomster fra samme land, der vedrører investeringen igennem den juridiske person som nævnt i stk. 1, og fradraget foretages.

Stk. 4. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges ud- gifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skat- tepligtige og den juridiske person. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 tillægges en for- holdsmæssig del af det fald i værdien på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 skal tillægges en forholdsmæssig del af den juridiske persons tab på fordringer på selskaber, der er koncern- forbundne med den skattepligtige, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

Stk. 5. Opgøres det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter stk. 1, fin- der § 13, stk. 8-14, ikke anvendelse.

§ 13 G. Aktieavancebeskatningslovens § 6, stk. 6, om forhøjelse af anskaffelsessummen ved manglende effektiv udbetaling af et udlodningspligtigt beløb fra en udloddende investe-

ringsforening gælder for livsforsikringselskaber, selvom den udloddende forening ikke er et investeringsinstitut i henhold til rådets direktiv nr. 85/611/EØF (UCITS-direktivet).”

§ 3

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 816 af 30. september 2003, som ændret senest ved § 54 i lov nr. 428 af 6. ju-
ni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 17 A indsættes efter ”reguleret marked, ”: ” eller andele i et kommanditselskab m.v.” og
efter ” aktierne eller anparterne” indsættes: ” eller andelene i kommanditselskabet m.v.”.

2. I § 19 E indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Er en persons skattepligtige indkomst blevet forhøjet efter reglerne i §§ 19 B og
19 C, og bliver udbetalingerne fra den pågældende pensionsordning senere undergivet dansk
beskatning, kan de foretagne forhøjelser fradrages i indkomstårets indkomst hidrørende fra
pensionsordningen. Overstiger forhøjelserne de skattepligtige udbetalinger fra pensionsord-
ningen i det pågældende indkomstår, kan den overskydende del af forhøjelserne fradrages i
udbetalinger undergivet dansk beskatning fra pensionsordningen i de følgende indkomstår.
Forhøjelserne kan kun overføres til fradrag i et senere indkomstår, i det omfang de ikke kan
rummes i skattepligtig indkomst fra pensionsordningen i et tidligere indkomstår.”

3. I § 30 B, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt.:

”Ved opgørelsen af ejerandelen medregnes andele, som kontohaveren ejer indirekte
gennem et kommanditselskab eller et kommanditaktieselskab, som opsparing i en rateopspa-
ring i pensionsøjemed eller en opsparing i pensionsøjemed er placeret i.”

4. I § 30 B, *stk. 1*, indsættes som 5.-9. *pkt.*, der bliver 6.-10. *pkt.*:

”Sker der en ændring i ejerforholdene i et kommanditaktieselskab eller kommanditsel-
skab, således at ejerandelen for en kontohaver med en rateopsparing eller opsparing i pensi-
onsøjemed kommer til at udgøre 25 pct. eller mere, skal kontohaveren inden tre måneder efter
overskridelsen nedbringe sin ejerandel til under 25 pct. Ved opgørelsen af kontohaverens
ejerandel medregnes ejerandele, der samtidig tilhører kontohaverens ægtefælle, forældre og
bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte
personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold. Ejerandele
tilhørende en tidligere ægtefælle til den personkreds, der er nævnt i 7. *pkt.*, og ejerandele, som
en nuværende ægtefælle til den pågældende personkreds har afstået før ægteskabets indgåelse,
medregnes dog ikke. Hvis ejerandelen ikke nedbringes, skal kontohaveren efter udløbet af tre
måneders fristen meddele dette til pengeinstituttet. § 30, *stk. 1*, finder herefter tilsvarende an-

vendelse for det beløb i ordningen, der kan henføres til andelen af kommanditaktieselskabet eller kommanditselskabet, og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen.”

5. I § 30 B, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

”Såfremt kontohaveren ikke inden udløbet af fristen som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 29 A giver oplysninger som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 13 a, finder reglerne i § 30, stk. 1, herefter tilsvarende anvendelse for det beløb i ordningen, der kan henføres til andelen af kommanditaktieselskabet eller kommanditselskabet, og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen.”

6. I § 30 B, stk. 3, 1. pkt. indsættes efter ”unoteret aktie- eller anpartsselskab”: ”og i andele af et kommanditselskab m.v.”

7. I § 30 B, stk. 3, 1. og 2. pkt., indsættes 2 steder efter ”aktier og anparter”: ”og andele i kommanditselskabet m.v.”

8. § 30 B, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

”Reglerne i § 30, stk. 1, finder herefter tilsvarende anvendelse for det beløb i ordningen, der kan henføres til de andele, der er placeret i det unoterede selskab og i kommanditselskabet m.v., og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen.”

9. I § 54 indsættes som stk. 2:

”Stk. 2. Retsvirkningerne af en persons dødsfald efter denne lov indtræder ved persons død eller ved afsigelse af dødsfaldskendelse eller dødsformodningsdom.”

§ 4

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 12. august 2004, som senest ændret ved § 48 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. Efter § 11 D indsættes:

”§ 11 E. Når en skattepligtig omfattes af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, anbringer opsparing i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningsloven § 1, stk. 2, nr. 1-2, i et kommanditselskab eller kommanditaktieselskab, skal den skattepligtige aflevere dokumentation for ejerskabet i pengeinstituttet.”

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1, § 2, nr. 1, og selskabsskattelovens § 13 F som indsat ved denne lovs § 2, nr. 2, har virkning fra og med indkomståret 2005.

Stk. 3. Selskabsskattelovens § 13 G som indsat ved denne lovs § 2, nr. 2, har virkning fra og med indkomståret 2006.

Stk. 4. § 1, nr. 4, 5 og 7, § 3, nr. 1 og 3-8, og § 4 har virkning for rateopsparing i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed, der anbringes i andele i kommanditaktieselskaber og kommanditselskaber den 1. januar 2006 eller senere.

Stk. 5. § 3, nr. 2, finder anvendelse på udbetalinger fra pensionsordninger, der sker den 1. januar 2006 eller senere.

Stk. 6. Udbetalinger af pension m.v. påbegyndt før lovens ikrafttræden på baggrund af et pensionsinstituts bevisvurdering af, om en forsikret m.v. kan betragtes som død, behandles efter de almindelige regler i pensionsbeskatningsloven om udbetaling ved dødsfald.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har følgende to hovedformål.

For det første er formålet at indføre en forenklet skatteopgørelse for pensionsinstitutter, der investerer gennem skattetransparente enheder. For det andet er formålet at fastsætte regler på skatteområdet, der gør det muligt at placere opsparing i rate- og kapitalpensionsordninger i kommanditselskaber m.v.

2. Lovforslagets baggrund og indhold

2.1. Nettoopgørelsesprincip for pensionsinstitutters investering gennem skattetransparente juridiske personer

Regeringens mål er, at Danmark i 2010 skal have et af Europas bedst fungerende markeder for risikovillig kapital. For at Danmark kan blive et førende vækst-, viden- og iværksætter-samfund, er det vigtigt med et velfungerende marked for risikovillig kapital. Risikovillig kapital er vigtig, når eksisterende virksomheder f.eks. skal i gang med at udvikle nye produkter og ydelser. Iværksættere har også brug for finansiering til start af nye virksomheder. Adgangen til risikovillig kapital er med andre ord en forudsætning for den udvikling og fornyelse i erhvervslivet, der er grundlaget for fremtidens vækst og beskæftigelse.

En væsentlig del af opsparingen i Danmark sker via pensionsinstitutter. Pensionssektoren er samlet set den største investor i Danmark og har en særlig rolle at spille, når det gælder investeringer i nye virksomheder. Markedet for risikovillig kapital vil således kunne styrkes markant, hvis flere pensionsmidler bruges til aktive erhvervsinvesteringer.

Regeringen har i 2004 ført en dialog med investorer og erhvervsliv med fokus på at bringe Danmark i front, når det gælder adgangen til nem og konkurrencedygtig finansiering. Med afsæt i dialogen fremlagde regeringen i januar 2005 sin handlingsplan for risikovillig kapital.

Som en del af regeringens handlingsplan for risikovillig kapital har regeringen sammen med Forsikring & Pension, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond afgivet en fælleserklæring om pensionssektorens fremtidige investeringer i noterede aktier.

Fælleserklæringen indebærer bl.a., at regeringen vil styrke rammerne for pensionsbranchens investeringer i noterede aktier, hvilket bl.a. skal ske ved at give pensionsinstitutterne mulighed for at vælge at opgøre det skattepligtige afkast af deres investeringer i noterede aktier gennem skattetransparente juridiske personer på en mere enkel måde (nettoopgørelsesprincippet). Lovforslaget er herudover en udmøntning af en del af regeringsgrundlaget (Nye mål, 17. februar 2005).

Pensionsbranchen vurderer, at komplicerede beskatningsregler er en barriere for at investere i noterede aktier. Indførelsen af nettoopgørelsesprincippet vil være en væsentlig forudsætning for, at pensionsinstitutterne i de kommende år øger deres andel af investeringer i noterede aktier. Pensionsbranchen anser det som et vigtigt skridt i retning af at kunne realisere deres strategiske målsætning for investeringer i noterede aktier, hvilket frem mod 2010 forventes at kunne medføre en fordobling af disse.

Indførelse af et nettoopgørelsesprincip har betydning for pensionssektorens investeringer i venture- og private equity fonde, som ofte foretages gennem kommanditselskaber (såkaldte skattetransparente enheder). Som reglerne er i dag, skal det enkelte pensionsinstitut til brug for beskatningen opgøre afkastet af hver enkelt investering foretaget gennem kommanditselskabet. Ved at indføre et nettoopgørelsesprincip bliver det muligt for det enkelte pensionsinstitut at opgøre afkastet af deres investeringer gennem et kommanditselskab, som summen af værdiændringen på ejerandelen i kommanditselskabet plus eventuelle udlodninger fra kommanditselskabet til pensionsinstituttet. Dette vil indebære en administrativ lettelse for pensionsinstitutterne og gøre det lettere at investere i noterede aktier.

2.2. Placering af pensionsopsparing i kommanditselskaber

Med virkning fra den 1. oktober 2005 er der indført adgang til at placere rate- og kapitalpensionsmidler i noterede aktier og anparter. Ordningen er en del af regeringens handlingsplan for risikovillig kapital (januar 2005). Ordningen er gennemført dels i Finanstilsynets såkaldte puljebekendtgørelse, dels ved en række regler i pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven.

I dag kan placering af rate- og kapitalpensioner kun ske i aktie- og anpartsselskaber eller selskaber optaget på listen i artikel 1, dog med undtagelse af kommanditaktieselskaber, i Rådets 1. selskabsdirektiv 68/151/EØF som ændret ved direktiv 2003/58/EF. Reglerne herom er fastsat i Finanstilsynets puljebekendtgørelse. Der er imidlertid fremkommet ønske om, at der også bør være mulighed for at placere pensionsopsparing i kommanditselskaber. Baggrunden er, at det er almindeligt, at de såkaldte business angels, som den nye ordning primært retter sig imod, foretager investeringer i kommanditselskabsform. Endvidere bør der gælde samme vilkår uanset den selskabsform, hvori investeringen foretages. Endelig er kommanditselskaber

kendte og alment accepterede i udlandet. Hertil kommer, at pensionsinstitutter allerede i dag kan investere gennem kommanditselskaber.

Kommanditselskaber adskiller sig fra aktie- og anpartsselskaber ved at være skattemæssigt transparente. Det vil sige, at et kommanditselskab ikke er et selvstændigt skattesubjekt. Det betyder, at indkomst, der optjenes af et kommanditselskab, ikke beskattes hos kommanditselskabet, men hos de enkelte deltagere i kommanditselskabet, dvs. kommanditisterne. Det samme er tilfældet for indkomst, der optjenes i et kommanditaktieselskab.

Regeringen imødekommer med dette lovforslag ønsket om, at pensionsmidler kan placeres i kommanditselskaber.

Adgangen til at placere opsparing i rate- og kapitalpensioner i kommanditselskaber m.v. gennemføres ved en ændring af Finanstilsynets puljebekendtgørelse. Der vil i Finanstilsynets puljebekendtgørelse blive fastsat krav om, at kommanditselskabet m.v. udelukkende investerer i de aktivtyper, som rate- og kapitalpensionsmidler i særskilte depoter i dag kan placeres i. Det vil sige kontanter, obligationer, skatkammerbeviser, aktier, tegningsretter og aktieretter til aktier og andele i investeringsforeninger og specialforeninger m.v. Det vil derimod ikke være muligt at placere pensionsopsparing i et kommanditselskab eller kommanditaktieselskab, der driver almindelig erhvervsvirksomhed såsom produktion eller salg af varer og tjenesteydelser.

Det vil i Finanstilsynets puljebekendtgørelse blive fastsat, at midler kan placeres i kommanditaktieselskaber og kommanditselskaber, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.

Kravene til placeringen af pensionsmidlerne vil herudover svare til dem, der gælder for placering af pensionsmidler i unoterede aktie- og anpartsselskaber. Det drejer sig om følgende:

- Placering i et kommanditselskab m.v. kan ske inden for de grænser, der gælder for placering i unoterede aktie- og anpartsselskaber.
- Den enkelte investering i et kommanditselskab m.v. skal udgøre mindst 100.000 kr.
- Kontohaveren må ikke eje 25 pct. eller mere af kommanditselskabet m.v. Ved opgørelsen medregnes eventuelle ejerandele, som nærtstående til kontohaveren har, og eventuelle ejerandele, som kontohaveren har uden for pensionsordningen.
- Der må ikke være brugsrettigheder m.v. knyttet til ejerandelen i kommanditselskabet m.v.

Placering skal som anført ske inden for de grænser, der gælder for placering i unoterede kapitalandele i forhold til den samlede opsparing i samme pengeinstitut. Det vil sige, at den samlede værdi af unoterede aktier m.v. og andele i kommanditselskaber på investeringstidspunk-

tet skal holde sig inden for de grænser, der er fastsat i Finanstilsynets puljebekendtgørelse. De er:

- 20 pct. af de samlede rate- og kapitalpensionsmidler i samme pengeinstitut placeret på kontantkonti, i puljer eller i særskilte depoter, når formuen er under 2 mio. kr.
- 50 pct. af de samlede pensionsmidler formue mellem 2 og 4 mio. kr.
- 75 pct. af de samlede pensionsmidler over 4 mio. kr.

Den foreslåede ordning vil med hensyn til oplysningspligt og kontrol blive tilrettelagt efter samme retningslinjer som gælder for den nye ordning for unoterede aktier og anparter. Det indebærer, at pengeinstitutterne med hensyn til værdien og størrelsen af andele i kommanditselskabet m.v. må basere sig på oplysninger fra pensionsopsparereren. Pengeinstituttet skal således ikke selvstændigt kontrollere pensionsopsparerens oplysninger. Det vil i sidste instans være told- og skatteforvaltningen, der skal kontrollere, om pensionsopsparerens oplysninger er korrekte.

Ejergrænsen på 25 pct. sikrer, at der ikke kan ske placering i et kommanditselskab m.v., som pensionsopsparereren har bestemmende indflydelse på. Ejergrænsen medvirker endvidere til at hindre, at pensionsopsparerere generelt vil kunne fravælge de almindelige opgørelsesprincipper i pensionsafkastbeskatningsloven ved at indskyde et kommanditselskab m.v.

Det foreslås, at pensionsopsparereren skal opgøre afkastet af en placering af pensionsmidlerne i et kommanditselskab eller kommanditaktieselskab som summen af værdiændringen på pensionsopsparerens ejerandel i selskabet og udlodninger fra selskabet til pensionsopsparereren.

2.3. Andre ændringer

Lovforslaget indeholder to justeringer af pensionsbeskatningsloven og en justering af reglerne om udloddende investeringsforeninger.

For det første foreslås det, at efterbeskatning af en pensionsordning i forbindelse med fraflytning fra Danmark kan modregnes i eventuelle senere udbetalinger fra ordningen, såfremt de måtte blive skattepligtige til Danmark. Herved sikres, at pensionsopsparereren ikke beskattes to gange i forbindelse med en eventuel tilbageflytning til Danmark.

For det andet foreslås det, at pensionsbeskatningslovens regler om retsvirkning af en persons dødsfald bringes i overensstemmelse med de civilretlige regler, som blev justeret og moderniseret ved lov nr. 451 af 13. juni 2005 om ændring af lov om borteblevne (Ændring af betingelserne for at afsige dødsformodningsdom).

Herudover er der rejst tvivl om, hvordan de netop gennemførte regler om udloddende investeringsforeninger skal læses. Hensigten med disse er, at livsforsikringsselskaber altid kan få forhøjet anskaffelsessummerne på deres beviser i en udloddende forening med ikke foretagne udlodninger, der beskattes som om de var foretaget. Det foreslås at præcisere reglerne, således at de svarer til hensigten.

3. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Alt i alt skønnes lovforslaget ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Nettoopgørelsesprincippet

Efter gældende opgørelsesprincipper skal det enkelte pensionsinstitut til brug for beskatningen opgøre afkastet særskilt af hver enkelt investering i unoterede aktier foretaget gennem skattetransparente enheder. Ved at indføre et nettoopgørelsesprincip får det enkelte pensionsinstitut muligheden for i stedet at opgøre det samlede afkast af de investeringer, der er foretaget gennem en sådan skattetransparent enhed. Dette nettoafkast vil typisk i forvejen kunne aflæses i enhedens årlige rapporteringsmateriale.

Nettoopgørelsesprincippet vil i visse tilfælde kunne medføre, at den skattepligtige indirekte får fradrag for udenlandsk skat, som der ikke ville være givet lempelse for efter gældende regler, hvilket vil kunne medføre et provenutab.

I andre tilfælde vil nettoopgørelsesprincippet kunne medføre en provenugevinst for den danske stat i de situationer, hvor den skattepligtige indirekte får fradrag for udenlandsk skat i stedet for lempelse i skatten efter de almindelige regler.

Som udgangspunkt vurderes forslaget samlet ikke at betyde nævneværdige ændringer i beskatningsgrundlaget, men vil indebære en betydelig administrativ lettelse for pensionsinstitutterne og smidiggøre investeringer i unoterede aktier.

Placering af pensionsmidler i kommanditselskaber

Regeringen har åbnet for, at private kan investere rate- og kapitalpensionsmidler direkte i unoterede aktier m.v. I lovforslaget (L 134, Folketinget 2004-05, 2. samling) blev initiativet vurderet kun at ville medføre egentlige provenutab, hvis muligheden betød en forøgelse af indskud i kapital- og ratepensionsordninger, som ikke ellers ville være sket. En eventuel forøgelse af pensionsopsparingen med 500 mio. kr. vurderedes at ville betyde et varigt provenutab på ca. 10 mio. kr. årligt.

Den foreslåede smidiggørelse af placeringsmulighederne til også at omfatte placeringer i kommanditselskaber, som investerer i bl.a. unoterede aktier, anses at sikre virkningen af de forbedrede rammer for privates investeringer i unoterede aktier, som er skabt med initiativet. Forslaget skønnes således ikke at bevirke en forøgelse af indskud i kapital- og ratepensionsordninger i forhold til det oprindelige initiativ og vurderes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Ændringerne i pensionsbeskatningsloven

Forslaget om en justering af reglerne om efterbeskatning vurderes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Justeringen af pensionsbeskatningslovens regler om retsvirkning af en persons dødsfald har ingen provenumæssige konsekvenser.

Udloddende investeringsforeninger

Forslaget sikrer, at reglerne for udloddende investeringsforeninger bliver i overensstemmelse med den tiltænkte udformning, og medfører derfor ingen egentlige provenumæssige konsekvenser.

4. Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Den del af lovforslaget, der vedrører nettoopgørelse for pensionsinstitutter, herunder livsforsikringselskaber, skønnes at medføre udgifter til systemtilretninger på 500.000 kr. til 750.000 kr.

Foreløbigt: Den del af lovforslaget, der vedrører pensionsopsparing i kommanditselskaber m.v., skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om nettoopgørelsesprincippet for pensionsinstitutter vurderes at fremme pensionsinstitutternes investeringer i unoterede selskaber via private equity fonde m.v., og dermed skabe bedre vilkår for *ikke*-noterede selskaber, der foretager nynoteringer eller søger kapitaltilførsler.

Smidiggørelsen af reglerne for placering af midlerne i rate- og kapitalpensionsmidler vil bidrage til at skabe bedre vilkår for *ikke*-noterede selskaber, der foretager nynoteringer eller søger kapitaltilførsler.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

[Vurdering fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen]

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Høringer

Lovforslaget har været sendt til høring i Advokatrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Center for Kvalitet i Reguleringen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansministeriet, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, Frederiksberg Kommune, HTS - Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns Fondsbørs, Københavns Kommune, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Skattechefforeningen, Skatterevisorforeningen, Told- og Skattestyrelsen, Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner		Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Foreløbigt: Den del af lovforslaget, der vedrører pensionsopsparing i kommanditselskaber, skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser.	Den del af lovforslaget, der vedrører nettoopgørelse for pensionsinstitutter, herunder livsforsikringsselskaber, skønnes at medføre udgifter til systemtilretninger på 500.000 kr. til 750.000 kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Indførelsen af nettoopgørelsesprincippet skønnes at være en væsentlig forudsætning for, at pensionsinstitutterne i de kommende år øger deres investeringer i unoterede aktier. Det vil skabe bedre vilkår for <i>ikke</i> -noterede selskaber, der foretager nynoteringer eller søger kapitaltilførsler. Smidiggørelsen af reglerne for placering af midlerne i rate- og kapitalpensionsmidler vil bidrage til at skabe bedre vilkår for ikke-noterede selskaber, der foretager nynoteringer eller søger kapitaltilførsler.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I de senere år er det blevet udbredt at investere i unoterede aktier gennem skattetransparente juridiske personer som f.eks. private equity fonde, der typisk er organiseret som kommanditselskaber. Ifølge dansk skatteret betragtes kommanditselskaber, interessentskaber og lignende ikke som selvstændige skattesubjekter. Det har den konsekvens, at indkomst, der optjenes af f.eks. et kommanditselskab, ikke beskattes hos kommanditselskabet, men i stedet hos de enkelte deltagere i kommanditselskabet.

Hvis et pensionsinstitut investerer i unoterede aktier gennem f.eks. en private equity fond, vil instituttet med andre ord efter gældende regler skattemæssigt blive anset for at have foretaget

de underliggende investeringer direkte og skal derfor lave en særskilt opgørelse af afkastet for hvert enkelt aktiv, det har investeret i gennem private equity fonden. Herudover skal en forskydning i ejerandelen i private equity fonden efter gældende regler behandles som et delsalg eller et delkøb af de underliggende aktiver. Et fald i ejerandelen indebærer således, at en forholdsmæssig andel af de underliggende investeringer skal anses for afstået, og at der skal foretages en beregning af de skattemæssige konsekvenser heraf.

Disse opgørelsesprincipper udgør ifølge pensionsbranchen en barriere for investeringer i unoterede aktier. Det er i skattemæssig henseende administrativt svært for pensionsinstitutterne at håndtere investeringer gennem skattetransparente juridiske personer, ligesom det ofte ikke er muligt at få de oplysninger, der gør investorerne i stand til at opgøre afkastet af hvert enkelt aktiv, som den skattetransparente juridiske person besidder.

Private equity fonde er typisk indrettet på, at investorerne beskattes efter lagerprincippet, og dermed på basis af investeringernes samlede værdiændringer. Der er dermed ikke tilstrækkelige oplysninger i rapporteringsmaterialet til, at pensionsinstituttet kan dokumentere opgørelsen af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskat, herunder udfylde ToldSkats blanketter.

Pensionsinstituttet kan i nogle tilfælde stille krav om, at rapporteringen fra private equity fonden er så fyldestgørende, at de gældende opgørelsesprincipper kan opfyldes. Det er især tilfældet, hvis pensionsinstituttet er med i opstartsfasen af et investeringsprojekt. Herudover kan investeringens størrelse være afgørende for pensionsinstituttets indflydelse på fondens rapporteringsstandard, ligesom investors indflydelse kan være afhængig af, hvor eftertragtet fonden er. Hvis pensionsinstituttet derimod først senere kommer ind i projektet, eller hvis fonden er meget eftertragtet, vil det typisk ikke være muligt at få indflydelse på rapporteringsstandarden, og danske pensionsinstitutter kan derfor være afskåret fra at investere i venturekapital gennem private equity fonde.

For at fjerne den barriere, som de danske opgørelsesprincipper udgør for investeringer i unoterede aktier, foreslås der indsat en ny § 12 a i pensionsafkastbeskatningsloven. Det foreslås i § 12 a, *stk. 1*, at pensionsinstitutter ved investeringer i andele i skattetransparente juridiske personer som f.eks. kommanditselskaber, får mulighed for at vælge at opgøre det skattepligtige afkast af hver investering, som et nettobeløb, dvs. som summen af udlodningerne fra kommanditselskabet plus gevinst eller tab på andelen af kommanditselskabet opgjort efter lagerprincippet i *stk. 2* (nettopgørelsesprincippet), eventuelt korrigeret efter *stk. 3* og *4*.

Det er en betingelse for at anvende *stk. 1*, at pensionsinstituttet, eller hermed koncernforbundne selskaber, direkte eller indirekte ejer mindre end 25 pct. af den skattetransparente juridiske person i hele indkomståret. Med koncernforbundne selskaber forstås selskaber som defineret i kursgevinstlovens § 4, *stk. 2*.

Betingelsen om 25 pct.'s ejerskab er indsat for at sikre, at opgørelsesmetoden efter stk. 1 kun finder anvendelse i de tilfælde, hvor pensionsinstitutterne ofte ikke har mulighed for at opgøre det skattepligtige afkast efter de almindelige regler. I de tilfælde, hvor pensionsinstitutterne ejer 25 pct. eller mere af den juridiske person er ejerandelen så stor, at pensionsinstituttet bør kunne få tilstrækkelige oplysninger til at opgøre det skattepligtige afkast efter de almindelige regler. I disse tilfælde er der derfor ikke nogen begrundelse for at fravige de almindelige opgørelsesprincipper.

Ejergrensen på 25 pct. sikrer herudover, at det ikke er muligt generelt at fravælge de almindelige opgørelsesprincipper i pensionsafkastbeskatningsloven blot ved at indskyde en skattetransparent juridisk person.

Betingelsen om, at den direkte eller indirekte ejerandel i den skattetransparente juridiske person skal være mindre end 25 pct. forhindrer også, at den juridiske person f.eks. nedbringer nettoresultatet med betaling af ikke-erhvervsmæssige udgifter. Imellem uafhængige parter er der en almindelig interesse modsætning, som sikrer, at der kun afholdes erhvervsmæssige udgifter. Handleværdien af pensionsinstitutternes andel i den skattetransparente juridiske person samt eventuelle udlodninger fra den skattetransparente juridiske person vil således afhænge af nettoresultatets størrelse, og pensionsinstituttet har derfor lige så stor interesse i, at den juridiske person har opgjort nettoresultatet korrekt, som skattemyndighederne. Disse interesse modsætninger findes ikke på samme måde mellem koncernforbundne parter. Bestemmelsen medfører derfor blandt andet, at pensionsinstituttet ikke kan eje den skattetransparente juridiske person 100 pct., ligesom bestemmelsen også medfører, at den juridiske person ikke kan ejes fuldt ud af for eksempel 5 søsterselskaber.

Hvis betingelserne i den foreslåede § 12 a er opfyldt, kan pensionsinstituttet opgøre afkastet af en investering i en skattetransparent juridisk person efter nettoopgørelsesprincippet, selvom investeringen ikke foretages direkte, men i stedet foretages gennem en anden skattetransparent juridisk person, hvor pensionsinstituttet ikke anvender nettoopgørelse, f.eks. fordi 25 pct.'s ejerkravet ikke er opfyldt.

I § 12 a, stk. 1, 3. pkt. foreslås det herudover, at pensionsinstituttet også kan vælge nettoopgørelse, hvis pensionsinstituttet, i stedet for at foretage investeringen direkte, foretager investeringen via en kontoførende investeringsforening. Det er en betingelse, at den kontoførende investeringsforening er ejet fuldt ud af pensionsinstitutter, der opgør det skattepligtige afkast efter nettoopgørelsesprincippet, og at de øvrige betingelser i § 12 a er opfyldt.

Det er således eksempelvis muligt for et pensionsinstitut, der ejer en kontoførende investeringsforening 100 pct., at anvende nettoopgørelsesprincippet for en investering i en skatte-

transparent juridisk person, der foretages gennem den kontoførende investeringsforening, hvis den skattepligtige, eller hermed koncernforbundne selskaber, direkte eller indirekte, herunder via den kontoførende investeringsforening, ejer mindre end 25 pct. af den skattetransparente juridiske person i hele indkomståret. Ejerkravet i 2. pkt. kan således ikke omgås ved at indskyde en kontoførende investeringsforening.

Det skal understreges, at den skattetransparente juridiske person, bortset fra opgørelsesmetoden for beskatningsgrundlaget, fortsat vil blive anset for at være skattemæssig transparent. Dette medfører bl.a., at eventuelle lån mellem den transparente juridiske person og pensionsinstituttet ikke vil medføre rentefradrag eller beskatning af renteindtægt, for den del af fradraget eller indtægten, der svarer til den skattepligtiges ejerandel af den juridiske person.

Ifølge *stk. 2* skal det skattepligtige afkast af andelen af den skattetransparente juridiske person i form af værdistigninger på andelen opgøres efter lagerprincippet, dvs. som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb (*ultimo*) og værdien ved indkomstårets begyndelse (*primo*). Ved køb og/eller salg i løbet af indkomståret af en andel i den transparente juridiske person indgår henholdsvis anskaffelsessum og/eller afståelsessum ved opgørelsen af det skattepligtige afkast.

Værdien af den skattetransparente juridiske person opgøres på samme måde som en unoteret aktie, dvs. til handelsværdien. Kendes handelsværdien af den unoterede aktie ikke på *primo* og *ultimo* tidspunkterne, skal vurderingen foretages efter de principper for værdiansættelse, der følger af Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 1406 af 14. december 2004 om finansielle rapporter for forsikringselskaber og tværgående pensionskasser, korrigeret for eventuelle særlige forhold vedrørende den juridiske person.

Den foreslåede § 12 a fraviger de almindelige opgørelsesprincipper for investeringer gennem skattetransparente juridiske personer.

Som en konsekvens af nettoopgørelsesprincippet, der medfører en mere enkel opgørelse af det skattepligtige afkast, skal en forskydning i ejerandelen i kommanditselskabet ikke længere opgøres som et delsalg eller delkøb af de *underliggende investeringer*, men vil blive anset for et delsalg eller delkøb af *andelen* i kommanditselskabet.

Princippet kan illustreres med et pensionsinstitut, der har kalenderåret som indkomstår, og som i begyndelsen af året ejer en andel på 10 pct. i kommanditselskabet. Midt i året køber pensionsinstituttet yderligere 5 pct., så den samlede andel kommer op på 15 pct. i de sidste 6 måneder. Den del af årets værdiændring af andelen, som pensionsinstituttet skal medregne som investeringens skattepligtige afkast, beregnes som 10 pct. af værdiændringen af den juri-

diske person i 12 måneder plus forskellen mellem 5 pct. af værdien ved årets udløb af den juridiske person og anskaffelsessummen for de 5 pct.

Hvis eksempelvis værdien ved årets begyndelse af hele den juridiske person er 100, købsprisen for 5 pct. af den juridiske person den 1. juli i samme år er 6, og værdien ved årets udløb af hele den juridiske person er 130, så udregnes gevinst eller tab på pensionsinstituttets andel af den juridiske person som: $10 \text{ pct. af } (130 - 100) = 3$ lagt sammen med $((5 \text{ pct. af } 130) - 6) = 0,5$. Altså en værdiændring på 3,5 i alt. Det skattepligtige afkast af investeringen udgøres herefter af den netop fundne værdiændring af andelen tillagt indkomstårets eventuelle udlodninger, korrigeret for de særlige forhold vedrørende den juridiske person.

En anden konsekvens af, at investeringen i den skattetransparente juridiske person opgøres efter nettoopgørelsesprincippet, er, at pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 4, om skattefri udbytter og avancer fra datterselskaber ikke finder anvendelse. En effektiv beskatning forudsætter således, at der ikke kan modtages skattefri udbytter og aktieavancer. Hvis den juridiske person har investeret i et selskab, der selv er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven, og som pensionsinstituttet ejer mindst 25 pct. af, nedsættes det skattepligtige afkast efter stk. 1 derfor ikke med udbytter og aktieavancer fra disse datterselskaber.

Nettoopgørelsesprincippet medfører, at pensionsinstituttet indirekte får et forholdsmæssigt fradrag for de udgifter, den juridiske person har afholdt. Pensionsinstituttet får således på grund af nettoopgørelsesprincippet et forholdsmæssigt fradrag for afholdte formueforvaltningsomkostninger samt for eventuelle renter og betalt udenlandsk skat, og kan derfor ikke samtidig fratække udgifter og omkostninger i henhold til § 5, stk. 1, og § 5 a, stk. 1.

Den mulighed for indirekte fradrag for udenlandsk skat i beskatningsgrundlaget, der er en følge af nettoopgørelsesprincippet, kan i visse tilfælde medføre, at der indirekte bliver givet fradrag for udenlandsk skat, der ikke ville være givet lempelse for efter gældende regler.

Hvis en skattetransparent juridisk person i land A f.eks. investerer i aktier eller obligationer i land B, og ejeren af en ideel andel af den skattetransparente juridiske person er hjemmehørende i Danmark, er det dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og land B, der finder anvendelse. Danmark har indgået flere overenskomster, hvori der er aftalt bopælsbeskatning af renter, det vil sige, hvor det er aftalt, at det udelukkende er rentemodtagerens bopælsland, der kan beskatte renterne. I de tilfælde, hvor der i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er aftalt bopælslandsbeskatning af renter, vil den danske rentemodtager ikke kunne få lempelse for en eventuel uretmæssig indeholdt kildeskat i kildestaten - lempelsen for betalt udenlandsk skat vil med andre ord være 0.

Praksis i forbindelse med undgåelse af dobbeltbeskatning vil ofte være, at kildelandet i overensstemmelse med intern lovgivning indeholder fuld kildeskat. Det vil herefter være op til den danske rentemodtager at tilbagesøge for meget betalt kildeskat i forhold til de satser, der eventuelt måtte gælde efter kildelandets dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Tilbagesøgningen sker hos kildelandet mod forevisning af dokumentation for, at modtageren er hjemmehørende i Danmark.

Hvis pensionsinstituttet ikke har tilstrækkelige oplysninger om den betalte udenlandske skat til at kunne foretage lempelse på normal måde, vil det som oftest heller ikke have tilstrækkelige oplysninger til at foretage tilbagesøgning af den for meget indeholdte rentekildeskat, hvilket medfører, at udlandet i realiteten opkræver kildeskatter, selvom der efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten er aftalt bopælslandsbeskatning. Det samme vil i princippet være tilfældet, hvis der i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er aftalt bopælslandsbeskatning af udbytter og royalties. Det vil derfor i disse situationer være en fordel for pensionsinstitutterne at få et indirekte fradrag via nettoopgørelsesprincippet i beskatningsgrundlaget for den udenlandske skat frem for lempelse.

Ifølge pensionsbranchen udgør den løbende indkomst i form af renter og udbytter oftest kun en mindre del af afkastet af investeringer i transparente juridiske personer. Afkastet består som regel hovedsageligt af kapitalgevinster. Den fordel, som pensionsinstitutterne i visse tilfælde kan opnå ved at få det indirekte fradrag for udenlandske kildeskatter af udbytter og renter, i stedet for at få lempelse efter § 19, vil derfor normalt være af underordnet omfang.

Da nettoopgørelsesprincippet som nævnt medfører, at pensionsinstituttet får et indirekte fradrag for den udenlandske skat, kan pensionsinstituttet ikke samtidig få lempelse for den samme udenlandske skat efter § 19.

Stk. 3 giver mulighed for, at den skattepligtige kan få lempelse, hvis der korrigeres for det indirekte fradrag i beskatningsgrundlaget, der er en følge af nettoopgørelsesprincippet. Det er en betingelse, at den skattepligtige kan dokumentere de betalte udenlandske skatter. I de tilfælde, hvor pensionsinstituttet vælger lempelse efter § 19 og ligningslovens § 33 F, fordi det har tilstrækkelige oplysninger hertil, skal pensionsinstituttet ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter stk. 1 således tillægge en forholdsmæssig del af den udenlandske skat.

Pensionsinstituttet kan dog kun vælge at få lempelse for udenlandsk skat, hvis det kan opgøre den skat, der skal lempes for efter § 19 og ligningslovens § 33 F, for alle de indkomster fra samme land, der stammer fra investeringen gennem den skattetransparente juridiske person, og hvis den skattepligtige rent faktisk foretager fradraget efter § 19 og ligningslovens § 33 F for de udenlandske skatter, der kan henføres til disse indkomster.

Opfylder pensionsinstituttet betingelserne for at vælge lempelse for samtlige skatter fra det pågældende land, der knytter sig til investeringen i den skattetransparente juridiske person, kan der foretages lempelse efter de almindelige regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 19 og ligningslovens § 33 F. Dette indebærer bl.a., at lempelsen gives land for land, og at der ved beregning af den maksimale nedsættelse af dansk skat ved opgørelsen af den udenlandske indkomst skal fratrækkes de udgifter, der kan henføres til indkomsten, jf. ligningslovens § 33 F.

Det skal i den forbindelse understreges, at valget af nettoopgørelse indebærer, at den skattepligtige samtidig har fravalgt retten til lempelse for udenlandsk skat efter en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst. Vælger den skattepligtige alligevel at få lempelse efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten fravælger den skattepligtige herved samtidig nettoopgørelsesmetoden med de konsekvenser, der følger af stk. 5.

Pensionsbranchen har oplyst, at de for en del udenlandske skatter vil have tilstrækkelige oplysninger til at få lempelse efter § 19. I betragtning af, at det normalt vil være ufordelagtigt for den skattepligtige at få fradrag for udenlandske skatter i beskatningsgrundlaget frem for lempelse efter § 19 og ligningslovens § 33 F direkte i pensionsafkastskatten, vurderes pensionsinstitutterne derfor så vidt muligt at vælge at få lempelse efter § 19 og ligningslovens § 33 F.

Princippet i stk. 3 kan meget forenklet illustreres med en skattepligtig, der ejer 10 pct. af en skattetransparent juridisk person. Den juridiske person har betalt 10 i udenlandsk skat i indkomståret. Indkomstårets udlodning til den skattepligtige er 50. Den juridiske persons værdi er i indkomståret steget med 100 og den skattepligtiges gevinst på andelen i den juridiske person er derfor 10.

Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 opgøres som udlodningen på 50 plus gevinsten på 10, dvs. 60. Hvis den skattepligtige ønsker lempelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 19, følger det af stk. 3, at en forholdsmæssig del af den betalte udenlandske skat skal tillægges beskatningsgrundlaget efter stk. 1. Da den forholdsmæssige del af den udenlandske skat er 10 pct. af 10, dvs. 1, er det korrigerede beskatningsgrundlag derfor lig med 61. Den skattepligtige kan herefter beregne lempelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 19 og ligningslovens § 33 F.

Efter *stk. 4*, 1. og 2. pkt., skal beskatningsgrundlaget efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den skattepligtiges udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person. Tilsvarende forhøjes beskatningsgrundlaget efter stk. 1, med en forholdsmæssig del af det fald i værdien på andelen i den juridiske person,

der modsvarer den skattepligtiges indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og den juridiske person.

Bestemmelsen forhindrer bl.a., at pensionsinstituttet ved at yde et lån til den skattetransparente juridiske person får indirekte fradrag for de renter, som den juridiske person betaler til pensionsinstituttet, som følge af nettoopgørelsesprincippet, da de renteudgifter, som den skattetransparente juridiske person har betalt til den skattepligtige, har nedsat værdien af andelen ved indkomstårets udløb.

Det forhindres herved, at der opstår en asymmetri i behandlingen af renteudgifter og renteindtægter, da renteindtægten som før nævnt er skattefri for pensionsinstituttet, fordi den juridiske person, bortset fra ved opgørelse af beskatningsgrundlaget efter stk. 1, anses for at være skattemæssigt transparent. Hvis pensionsinstituttet har ydet et lån til den skattetransparente juridiske person, er pensionsinstituttet derfor forpligtet til at lægge et beløb svarende til en forholdsmæssig del af den skattefrie renteindtægt til beskatningsgrundlaget efter stk.1.

Efter stk. 4, 3. pkt., skal beskatningsgrundlaget efter stk. 1 tillægges en forholdsmæssig del af den juridiske persons tab på fordringer på selskaber, der er koncernforbundne med den skattepligtige, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

Bestemmelsen er indsat for at forhindre, at pensionsinstituttet ved at investere i et koncernforbundet selskab gennem en skattetransparent juridisk person indirekte kan få fradrag for tab på koncerninterne fordringer som følge af nettoopgørelsesprincippet. Bestemmelsen medfører således, at pensionsinstituttet i sådanne tilfælde er forpligtet til at lægge et beløb svarende til en forholdsmæssig del af det koncerninterne tab til beskatningsgrundlaget efter stk. 1.

Stk. 5 medfører, at når pensionsinstituttet har valgt at opgøre det skattepligtige afkast af en investering som et nettobeløb efter stk. 1, er valget bindende for pensionsinstituttet, så længe opsparingen er anbragt i den skattetransparente juridiske person, jf. dog stk. 1, 2. pkt. Det vil også sige, at hvis andelen i den juridiske person mindskes eller øges inden for ejergrænsen på 25 pct., er pensionsinstituttet fortsat bundet af sit valg af opgørelsesmetode. Det forhindres herved, at pensionsinstituttet kan skifte mellem de to opgørelsesmetoder, alt efter hvilken metode, der det pågældende år er mest fordelagtig.

Er betingelsen om ejerandel efter stk. 1, 2. pkt., på noget tidspunkt ikke længere opfyldt, kan beskatning efter stk. 1 ikke længere anvendes. Dette gælder for resten af investeringens levetid, uanset at ejerandelen i den skattetransparente juridiske person eventuelt på et senere tidspunkt kommer under 25 pct. Tilsvarende gælder, hvis den skattepligtige vælger at fradrage skat betalt til fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland i skat efter bestemmelserne i en

med fremmed stat, med Grønland eller Færøerne indgået overenskomst til undgåelse af dobbelt skatning.

Den opgørelsesmetode, der egner sig bedst til én investering, er ikke nødvendigvis anvendelig ved en anden investering. De tilgængelige oplysninger afhænger således af forhold, der bl.a. knytter sig til den enkelte skattetransparente juridiske person, f.eks. hvor eftertragtet den juridiske person er, og den juridiske persons opgørelsespraksis, ligesom investeringens størrelse og investeringstidspunktet også kan være afgørende. Valget af opgørelsesmetode for den enkelte investering i en skattetransparent juridisk person er derfor uafhængig af de valg, der er foretaget for investeringer i andre skattetransparente juridiske personer.

Valget af opgørelsesmetoden efter stk. 1, der som nævnt er bindende i resten af investeringens levetid, skal foretages senest ved indlevering af den endelige opgørelse over beskatningsgrundlag m.v. den 15. juli i året efter indkomståret, jf. § 22, stk. 1. Det skal bemærkes, at livsforsikringselskaber, der vælger at opgøre afkastet af en investering i en skattetransparent juridisk person efter nettoopgørelsesprincippet i stk. 1, også skal opgøre afkastet af andelen efter nettoopgørelsesprincippet i den foreslåede § 13 F, stk. 1 i selskabsskatteloven, jf. bemærkningerne hertil. Livsforsikringselskaber, der både er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven, skal således som hovedregel allerede træffe valget senest ved indgivelse af selvangivelse.

Til nr. 2

Der er alene tale om en sproglig omformulering af den gældende bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 7, 1. pkt. Det fremgår af bestemmelsen, at det er aktier eller anparter, som en skattepligtig anbringer i en pensionsordning. Det foreslås at omformulere bestemmelsen således, at det er opsparing på pensionsordningen, der anbringes i aktier eller anparter. Dette er i bedre overensstemmelse med den sædvanlige sprogbrug og svarer til de formuleringer, der i øvrigt anvendes i pensionsafkastbeskatningsloven og i Finanstilsynets puljebekendtgørelse.

Til nr. 3 og 6

Der er alene tale om sproglige ændringer af visse udtryk uden indholdsmæssig betydning.

I pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 7, og § 29 A anvendes dels udtrykket ”den skattepligtige” m.m., dels ”kontohaveren” m.m. De to udtryk dækker imidlertid den samme person.

Det foreslås at harmonisere udtrykkene i de to bestemmelser ved at anvende udtrykket ”den skattepligtige” m.m., der er det udtryk, der generelt anvendes i pensionsafkastbeskatningsloven.

Til nr. 4

Det foreslås, at de gældende reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 7, der er gennemført ved lov nr. 423 af 6. juni 2005 om opgørelse af gevinst og tab og om den skattepligtiges pligt til at indsende oplysninger om værdierne skal finde tilsvarende anvendelse for andele af et kommanditaktieselskab, hvori en skattepligtig har anbragt opsparing på en rateopsparing eller en opsparing i pensionsøjemed.

Efter reglerne om opgørelse af gevinst og tab for noterede aktier og anparter, skal der til brug for lagerbeskatningen ved indkomstårets begyndelse respektive indkomstårets udløb anvendes det største beløb af enten anskaffelsessummen eller selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart ifølge seneste aflagte årsregnskab. Kommanditaktieselskaber skal ligesom noterede aktie- og anpartsselskaber aflægge årsregnskab efter årsregnskabsloven. De regler, der gælder for opgørelsen af beskatningsgrundlaget for noterede aktier og anparter og for den skattepligtiges pligt til at give pengeinstituttet oplysninger til brug for beskatningen, kan dermed i deres helhed finde anvendelse for andele i kommanditaktieselskaber.

Aktiver, som et kommanditaktieselskab omfattes af pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 7, erhverver fra pensionsoppareren, skal anses for afstået med de eventuelle skattemæssige konsekvenser, der følger heraf. Afståelsessummen er værdien på det tidspunkt, hvor aktivet idskydes.

Efter aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 3, sidestilles indskud af aktier og tegningsret til aktier på en pensionsordning i et pengeinstitut med afståelse efter aktieavancebeskatningsloven. I kursgevinstlovens § 35 findes en tilsvarende regel vedrørende fordringer og kontrakter, der skydes ind på en pensionsordning. Indskuddet sidestilles med afståelse af fordringen eller kontrakten. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet.

Overførsel af en andel af et kommanditaktieselskab omfattes af § 13, stk. 7, til den skattepligtige sidestilles med anskaffelse af aktiver i kommanditaktieselskabet. Udlodning af aktier og tegningsret til aktier fra en pensionsordning i et pengeinstitut sidestilles efter aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, med en anskaffelse efter aktieavancebeskatningsloven. Som anskaffelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor andelen overføres. Kursgevinstlovens § 35 indeholder en tilsvarende regel vedrørende fordringer og kontrakter, der udloddes fra en pensionsordning. Udlodningen af fordringen eller kontrakten sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien anses værdien på udlodningstidspunktet.

Når en del af et kommanditaktieselskab erhvervet for frie midler lægges ind på et pensionsdepot, indgår andelen således til handelsværdien, dvs. handelsværdien af aktiverne i kommandi-

taktieselskabet. Tilsvarende gælder, at når andelen tages ud af pensionsdepotet og erhverves for frie midler, sker dette til handelsværdien.

Til nr. 5

Der foreslås en ny § 13 a i pensionsafkastbeskatningsloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at pensionsopparere omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, skal opgøre det skattepligtige afkast af en andel af et kommanditselskab, hvori er anbragt opsparring i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1-2, som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen opgjort efter reglerne i stk. 2, eventuelt korrigeret efter stk. 4 og 5..

Det foreslåede *stk. 2* vedrører opgørelse af gevinst og tab på en andel af et kommanditselskab. Til brug for lagerbeskatningen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 3, skal der ved indkomstårets begyndelse respektive indkomstårets udløb anvendes det største beløb af enten anskaffelsessummen for andelen eller andelens værdi pr. 30. september i indkomståret. Grunden til, at gevinst og tab ikke baseres på en primo- og ultimoopgørelse for indkomståret for pensionsordningen (1. december – 30. november) er, at der ikke sker en løbende ansættelse af værdien af et kommanditselskab.

Det foreslås, at værdien af andelen kan fastsættes på grundlag af et regnskab for kommanditselskabet. Kommanditselskaber skal ganske vist ikke udarbejde et årsregnskab efter årsregnskabslovens regler, men der vil normalt foreligge et regnskab til brug for kommanditisterne selv. Hertil kommer, at der skal udarbejdes et skattemæssigt årsregnskab efter reglerne i bekendtgørelsen om skattemæssige krav til regnskab (nr. 1068 af 17. december 1999 med senere ændringer). Der vil kunne tages udgangspunkt i dette regnskab, idet der skal ske korrektioner som nævnt nedenfor.

Selvom opgørelsen af værdien af andelen sker på grundlag af et regnskab for selskabet, er det et krav, at værdien svarer til den samlede værdi af de aktiver (aktier, obligationer, kontanter m.m.), som kommanditselskabet ejer, opgjort efter de regler, der gælder for de enkelte aktiver ved opgørelsen af pensionsafkastskat. Dog skal unoterede aktier og anparter, som kommanditselskabet har investeret i, opgøres til det pågældende selskabs indre værdi. Det vil sige samme metode, som anvendes for pensionsopsparring, der er placeret direkte i unoterede aktier m.v.

Det kan forekomme, at kommanditselskabet ikke udarbejder et regnskab, der kan anvendes ved ansættelsen af værdien af andelen. Der er efter forslaget derfor mulighed for, at værdien af andelen opgøres som summen af værdierne af aktiver, idet værdien af unoterede aktier og anparter dog også i denne situation skal opgøres til selskabets indre værdi.

Har selskabet et regnskabsår, der ikke er perioden 1. oktober – 30. september, skal det senest foreliggende regnskab anvendes. Har kommanditselskabet eksempelvis kalenderårsregnskab vil det være primo- henholdsvis ultimoværdien ifølge regnskabet for 2006, der er beskatningsgrundlaget for indkomståret 2007. Indkomståret 2007 i pensionsafkastbeskatningsloven omfatter perioden 1. december 2006 – 30. november 2007.

Ved køb af andelen i løbet af indkomståret opgøres gevinst og tab som forskellen mellem værdien af andelen den 30. september og andelens anskaffelsessum. Er andelen afstået i løbet af indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og andelens værdi den 1. oktober. Er andelen erhvervet og afstået i samme indkomstår, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem andelens afståelsessum og anskaffelsessum.

Opgørelsesprincippet indebærer, at en forskydning i ejerandelen i kommanditselskabet ikke skal opgøres som et delsalg eller delkøb af de underliggende aktiver, men i stedet skal anses for delsalg henholdsvis delkøb af andelen af kommanditselskabet.

Det foreslås i *stk. 3*, at den skattepligtige årligt og senest den 1. november skal give pengeinstituttet oplysning om udlodning samt gevinst og tab til brug for beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Hvis kommanditselskabet erhverver aktiver fra pensionsopsparereren selv, skal disse anses for afstået med de skattemæssige konsekvenser, der følger heraf. Afståelsen skal anses for at være sket til værdien. Det følger af reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 3, henholdsvis kursgevinstlovens § 35.

Når en del af et kommanditselskab erhvervet for frie midler lægges ind på et pensionsdepot, indebærer det, at andelen indgår til handelsværdien, dvs. handelsværdien af aktiverne i kommanditselskabet. Når andelen af kommanditselskabet tages ud af pensionsdepotet og erhverves for frie midler, gælder tilsvarende, at dette sker til handelsværdien.

Den foreslåede regel i *stk. 4* giver mulighed for, at den skattepligtige kan få lempelse for udenlandsk skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 19 og ligningslovens § 33 F, hvis der korrigeres for det indirekte fradrag i beskatningsgrundlaget. I de tilfælde, hvor den skattepligtige vælger lempelse efter § 19, fordi den skattepligtige har tilstrækkelige oplysninger her til, skal den skattepligtige ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter *stk. 1* således tillægge en forholdsmæssig del af den udenlandske skat.

Den skattepligtige kan dog kun vælge at få lempelse for udenlandsk skat, hvis den skattepligtige kan opgøre den skat, der skal lempes for efter § 19 og ligningslovens § 33 F, for alle de

indkomster fra samme land, der stammer fra placeringen i kommanditselskabet, og hvis den skattepligtige rent faktisk foretager fradraget efter § 19 og ligningslovens § 33 F for de udenlandske skatter, der kan henføres til disse indkomster.

Opfylder den skattepligtige betingelserne for at vælge lempelse for samtlige skatter fra det pågældende land, der knytter sig placeringen af pensionsopsparingen i kommanditselskabet m.v., kan der foretages lempelse efter de almindelige regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 19 og ligningslovens § 33 F. Dette indebærer bl.a., at lempelsen gives land for land, og at der ved beregning af den maksimale nedsættelse af dansk skat ved opgørelsen af den udenlandske indkomst skal fratrækkes de udgifter, der kan henføres til indkomsten, jf. ligningslovens § 33 F.

Det skal i den forbindelse understreges, at det er en forudsætning for opgørelsen af afkastet fra placering af pensionsopsparing i et kommanditselskab m.v. efter reglerne i stk. 1, jf. stk. 2, at eventuel lempelse for udenlandsk skat sker efter reglerne i stk. 4. Ønsker den skattepligtige i stedet at få lempelse efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, fravælger den skattepligtige hermed også opgørelsesmetoden i stk. 1, jf. stk. 2. Konsekvensen er, at opsparing ikke kan placeres i et kommanditselskab m.v., idet det for pensionsopsparing placeret i kommanditselskaber m.v. er en betingelse, at afkastet i relation til pensionsafkastskatten opgøres efter reglerne i stk. 1, jf. stk. 2.

I betragtning af, at det normalt vil være ufordelagtigt for den skattepligtige at få fradrag for udenlandske skatter i beskatningsgrundlaget frem for lempelse efter § 19 og ligningslovens § 33 F direkte i pensionsafkastskatten, er det vurderingen, at de skattepligtige så vidt muligt vil vælge lempelse efter § 19 og ligningslovens § 33 F.

Efter *stk. 5* skal beskatningsgrundlaget efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i kommanditselskabet, der modsvarer den skattepligtiges udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og kommanditselskabet. Tilsvarende forhøjes beskatningsgrundlaget efter stk. 1 med en forholdsmæssig del af det fald i værdien på andelen i kommanditselskabet, der modsvarer den skattepligtiges indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den skattepligtige og kommanditselskabet.

Bestemmelsen forhindrer bl.a., at den skattepligtige ved at yde et lån til kommanditselskabet får indirekte fradrag for de renteudgifter, som kommanditselskabet betaler til pensionsinstituttet, fordi de renteudgifter, som kommanditselskabet har betalt til den skattepligtige, har nedsat værdien af andelen ved indkomstårets udløb.

Bestemmelsen forhindrer, at der opstår en asymmetri i behandlingen af renteudgifter og renteindtægter, idet renteindtægten er skattefri for den skattepligtige, fordi kommanditselskabet, bortset fra opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter stk. 1, anses for at være skattemæssigt transparent. Hvis den skattepligtige har ydet et lån til kommanditselskabet, er den skattepligtige derfor forpligtet til at lægge et beløb svarende til en forholdsmæssig del af den skattefrie renteindtægt til beskatningsgrundlaget efter stk. 1.

I *stk. 6* fastsættes det, at reglerne i stk. 4 og 5 skal finde tilsvarende anvendelse for pensionsopsparring, der er anbragt i andele i kommanditaktieselskaber.

Til nr. 7

Pensionsafkastbeskatningslovens § 29 A regulerer de tilfælde, hvor den skattepligtige ikke giver oplysninger om værdierne til pengeinstituttet til brug for beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven. Der er i bestemmelsen henvist til pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 7, der vedrører pengeinstitutordninger, der er placeret i noterede aktier og anparter.

Det foreslås, at der skal gælde samme regler i de tilfælde, hvor den skattepligtige ikke giver oplysning om værdierne vedrørende pensionsopsparring i kommanditselskaber og kommanditaktieselskaber, som i dag gælder for noterede aktier og anparter. Det foreslås derfor i § 29 A at henvise til pensionsafkastbeskatningslovens § 13 a, der bl.a. pålægger den skattepligtige at give oplysninger om værdien af andelen af et kommanditselskab og kommanditaktieselskab til pengeinstituttet.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring af selskabsskattelovens § 13, stk. 2, som følge af den foreslåede § 13 F i lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter livsforsikringsselskaber får mulighed for at vælge at opgøre skattepligtigt afkast af en andel i en skattetransparent juridisk person som summen af udlodninger fra andelen og værdistigninger på andelen efter et lagerprincip.

Bestemmelsen præciserer, at livsforsikringsselskaber, der vælger at anvende reglerne i den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 F, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som hidtil kan fradrage beløb, der er medgået til skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, samt beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne over for de forsikrede.

Til nr. 2

Til § 13 F

Som det er beskrevet i bemærkningerne til § 1, nr. 1, foreslås det at fjerne den barriere, som de danske opgørelsesprincipper udgør for pensionsinstitutters investeringer i unoterede aktier. Efter lovforslagets § 1, nr. 1, får pensionsinstitutterne ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven mulighed for at vælge at opgøre det skattepligtige afkast af hver investering, som et nettobeløb, når de investerer i andele af skattetransparente juridiske personer som f.eks. kommanditselskaber.

Livsforsikringsselskaber er skattepligtige af afkastet af deres investeringer efter såvel pensionsafkastbeskatningsloven som selskabsskatteloven. For at sikre, at det samme afkast ikke beskattes to gange, er der i henholdsvis pensionsafkastbeskatningslovens § 14 og selskabsskattelovens § 13, stk. 2, indført regler, der skal forhindre dette. Sigtet med reglerne er, at afkastet, der tilfalder de forsikrede, skal beskattes med 15 pct. pensionsafkastskat, mens det afkast, der tilfalder livsforsikringsselskabet, beskattes med 28 pct. selskabsskat.

De eventuelle vanskeligheder, der kan være forbundet med at opgøre afkastet af investeringer i en andel i en skattetransparent juridisk person i overensstemmelse med pensionsafkastbeskatningsloven, på grund af utilstrækkelige oplysninger i rapporteringsmaterialet fra den juridiske person, gør sig tilsvarende gældende i forhold til de almindelige regler for livsforsikringsselskaber. Det er derfor også nødvendigt at indføre et nettoopgørelsesprincip her.

I *stk. 1* foreslås det derfor, at livsforsikringsselskaber, der vælger at opgøre det pensionsafkastskattepligtige afkast af en andel i en skattetransparent juridisk person efter nettoopgørelsesprincippet i den foreslåede § 12 a i pensionsafkastbeskatningsloven, også skal anvende nettoopgørelsesprincippet ved opgørelsen af det selskabsskattepligtige afkast af andelen. Opfylder livsforsikringsselskabet således betingelserne for nettoopgørelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 12 a, stk. 1, opfylder livsforsikringsselskabet også betingelserne for nettoopgørelse efter denne bestemmelse. Bestemmelsen sikrer sammenhængen i opgørelsesprincipperne for livsforsikringsselskaber i pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven.

Livsforsikringsselskaber får således mulighed for at vælge at opgøre det skattepligtige afkast af hver investering i en skattetransparent juridisk person som et nettobeløb, dvs. som summen af udlodningerne fra kommanditselskabet plus gevinst eller tab på andelen af kommanditselskabet opgjort efter lagerprincippet i stk. 2 (nettoopgørelsesprincippet), eventuelt korrigeret efter stk. 3 og 4. Hvis livsforsikringsselskabet vælger at opgøre det pensionsafkastskattepligtige afkast efter nettoopgørelsesprincippet skal livsforsikringsselskabet også opgøre den selskabsskattepligtige indkomst efter nettoopgørelsesprincippet. Dette gælder også, hvis livsforsikringsselskabet i stedet for at investere direkte i den skattetransparente juridiske person, investerer i den skattetransparente juridiske person gennem en anden skattetransparent juridisk person, hvor livsforsikringsselskabet ikke anvender nettoopgørelse. Tilsvarende gælder, hvis

livsforsikringselskabet investerer i en skattetransparent juridisk person via en kontoførende investeringsforening.

Det er en betingelse for at anvende stk. 1, at livsforsikringselskabet, eller hermed koncernforbundne selskaber, direkte eller indirekte ejer mindre end 25 pct. af den skattetransparente juridiske person i hele indkomståret, jf. den foreslåede § 12 a, stk. 1, i pensionsafkastbeskatningsloven. For den nærmere begrundelse henvises til bemærkningerne til stk. 1 i lovforslagets § 1, nr. 1.

Det skal understreges, at den skattetransparente juridiske person, bortset fra opgørelsesmetoden for den skattepligtige indkomst, fortsat vil blive anset for at være skattemæssig transparent. Dette medfører bl.a., at eventuelle lån mellem den skattetransparente juridiske person og investoren ikke vil medføre rentefradrag eller beskatning af renteindtægt, for den del af fradraget eller indtægten, der svarer til den skattepligtiges ejerandel af den juridiske person. Hertil kommer, at udlodningen fra den skattetransparente juridiske person til livsforsikringselskabet beskattes fuldt ud efter stk. 1, hvilket eksempelvis medfører, at udlodningen ikke omfattes af de lempelige beskatningsregler i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller § 13, stk. 3.

Livsforsikringselskaber er omfattet af moder-/datterselskabsdirektivets (90/435/EØF) bestemmelser om skattefrihed for et selskabs modtagelse af udbytte fra et datterselskab og for et selskabs udlodning af udbytte til et koncernforbundet selskab. Ved anvendelse af den foreslåede § 13 F sker beskatningen af udbytter efter nettoopgørelsesprincippet uden hensyn til udbyttets oprindelse. Moder-/datterselskabsdirektivet anses ikke at være til hinder herfor, da livsforsikringselskabets eventuelle anvendelse af den foreslåede § 13 F er et alternativ til beskatning efter de almindelige regler og beror på et valg, der foretages af det enkelte livsforsikringselskab.

Bestemmelsen omhandler kun *livsforsikringselskabers* investeringer i skattetransparente juridiske personer. Livsforsikringselskaber er underlagt offentligt tilsyn og deres virksomhed er nøje reguleret. De må således ikke drive almindelig erhvervsvirksomhed, men må som udgangspunkt kun drive pensionsvirksomhed samt foretage investeringer i typisk aktier, real-kreditobligationer og fast ejendom. Livsforsikringselskaber er herudover underlagt en regulering, der skal sikre, at det enkelte selskab drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis.

Ifølge *stk. 2* skal det skattepligtige afkast af andelen af den skattetransparente juridiske person i form af værdistigninger på andelen opgøres efter lagerprincippet, dvs. som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb (ultimo) og værdien ved indkomstårets begyndelse (primo). Ved køb og/eller salg i løbet af indkomståret af en andel i den skattetrans-

parente juridiske person indgår henholdsvis anskaffelsessum og/eller afståelsessum ved opgørelsen af det skattepligtige afkast.

Værdien af den skattetransparente juridiske person opgøres på samme måde som en unoteret aktie, dvs. til handelsværdien. Kendes handelsværdien af den unoterede aktie ikke på primo og ultimo tidspunkterne, skal vurderingen foretages efter i de principper for værdiansættelse, der følger af Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 1406 af 14. december 2004 om finansielle rapporter for forsikringselskaber og tværgående pensionskasser, korrigeret for eventuelle særlige forhold vedrørende den juridiske person.

Den foreslåede § 13 F fraviger de almindelige opgørelsesprincipper for investeringer gennem skattetransparente juridiske personer.

En konsekvens af, at investeringen i den juridiske person opgøres på samme måde som en investering i en unoteret aktie er, at livsforsikringselskabet bl.a. ikke kan afskrive på ejendomme, som det investerer i gennem den skattetransparente juridiske person. Hvis den juridiske person havde været et selskab, ville livsforsikringselskabet således heller ikke kunne have afskrevet på selskabets investeringer i fast ejendom.

En anden konsekvens af nettoopgørelsesprincippet er, at en forskydning i ejerandelen i kommanditselskabet ikke længere opgøres som et delsalg eller delkøb af de *underliggende investeringer*, men vil blive anset for et delsalg eller delkøb af *andelen* i kommanditselskabet.

Princippet kan illustreres med et livsforsikringselskab, der har kalenderåret som indkomstår, og som i begyndelsen af året ejer en andel på 10 pct. i kommanditselskabet. Midt i året køber livsforsikringselskabet yderligere 5 pct., så den samlede andel kommer op på 15 pct. i de sidste 6 måneder. Den del af årets værdiændring af andelen, som livsforsikringselskabet skal medregne som investeringens skattepligtige afkast, beregnes som 10 pct. af værdiændringen af den juridiske person i 12 måneder plus forskellen mellem 5 pct. af værdien ved årets udløb af den juridiske person og anskaffelsessummen for de 5 pct.

Hvis eksempelvis værdien ved årets begyndelse af hele den juridiske person er 100, købsprisen for 5 pct. af den juridiske person den 1. juli i samme år er 6, og værdien ved årets udløb af hele den juridiske person er 130, så udregnes gevinst eller tab på livsforsikringselskabets andel af den juridiske person som: $10 \text{ pct. af } (130 - 100) = 3$ lagt sammen med $((5 \text{ pct. af } 130) - 6) = 0,5$. Altså en værdiændring på 3,5 i alt. Det skattepligtige afkast af investeringen udgøres herefter af den netop fundne værdiændring af andelen tillagt indkomstårets eventuelle udlodninger, korrigeret for de særlige forhold vedrørende den juridiske person.

Nettoopgørelsesprincippet medfører, at livsforsikringselskabet indirekte får et forholdsmæssigt fradrag for de udgifter, den juridiske person har afholdt. Livsforsikringselskabet får således på grund af nettoopgørelsesprincippet et forholdsmæssigt fradrag for afholdte driftsomkostninger og kan derfor ikke samtidig fratække driftsomkostningerne direkte.

Den mulighed for indirekte fradrag for udenlandsk skat i den skattepligtige indkomst, der er en følge af nettoopgørelsesprincippet, kan i visse tilfælde medføre, at der indirekte bliver givet fradrag for udenlandsk skat, der ikke ville være givet lempelse for efter gældende regler, jf. nærmere bemærkningerne til den tilsvarende stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 1.

Da livsforsikringselskabet får et indirekte fradrag for den udenlandske skat, kan livsforsikringselskabet ikke samtidig få lempelse for den samme udenlandske skat efter ligningslovens § 33.

Stk. 3 giver mulighed for, at den skattepligtige kan få lempelse, hvis der korrigeres for det indirekte fradrag i den skattepligtige indkomst, der er en følge af nettoopgørelsesprincippet, og hvis den skattepligtige kan dokumentere de betalte udenlandske skatter. I de tilfælde, hvor livsforsikringselskabet vælger lempelse efter ligningslovens § 33 og § 33 F, fordi det har tilstrækkelige oplysninger hertil, skal livsforsikringselskabet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter stk. 1 således tillægge en forholdsmæssig del af den udenlandske skat.

Livsforsikringselskabet kan dog kun vælge at få lempelse for udenlandsk skat, hvis det kan opgøre den skat, der skal lempes for efter ligningslovens § 33 og § 33 F, for alle de indkomster fra samme land, der stammer fra investeringen gennem den skattetransparente juridiske person, og hvis den skattepligtige rent faktisk foretager fradraget efter ligningslovens § 33 og § 33 F for de udenlandske skatter, der kan henføres til disse indkomster.

Opfylder livsforsikringselskabet betingelserne for at vælge lempelse for samtlige skatter fra det pågældende land, der knytter sig til investeringen i den skattetransparente juridiske person, kan der foretages lempelse efter de almindelige regler i ligningslovens § 33 og § 33 F. Dette indebærer bl.a., at lempelsen gives land for land, og at der ved beregning af den maksimale nedsættelse af dansk skat ved opgørelsen af den udenlandske indkomst skal fratækkes de udgifter, der kan henføres til indkomsten, jf. ligningslovens § 33 F.

Det skal i den forbindelse understreges, at valget af nettoopgørelse indebærer, at den skattepligtige samtidig har fravalgt retten til lempelse for udenlandsk skat efter en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst. Vælger den skattepligtige alligevel at få lempelse efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten fravælger den skattepligtige herved samtidig nettoopgørelsesmetoden med de konsekvenser, der følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 12 a, stk. 5, jf. stk. 1.

Pensionsbranchen har oplyst, at de for en del udenlandske skatter vil have tilstrækkelige oplysninger til at få lempelse efter ligningslovens § 33. I betragtning af, at det normalt vil være ufordelagtigt for den skattepligtige at få fradrag for udenlandske skatter i den skattepligtige indkomst frem for lempelse efter ligningslovens § 33 og § 33 F direkte i selskabsskatten, vurderes livsforsikringsselskaberne derfor så vidt muligt at vælge at få lempelse efter ligningslovens § 33 og § 33 F.

Princippet i stk. 3 kan meget forenklet illustreres med en skattepligtig, der ejer 10 pct. af en skattetransparent juridisk person. Den juridiske person har betalt 10 i udenlandsk skat i indkomståret. Indkomstårets udlodning til den skattepligtige er 50. Den juridiske persons værdi er i indkomståret steget med 100 og den skattepligtiges gevinst på andelen i den juridiske person er derfor 10.

Den skattepligtige indkomst efter stk. 1 opgøres som udlodningen på 50 plus gevinsten på 10, dvs. 60. Hvis den skattepligtige ønsker lempelse efter ligningslovens § 33, følger det af stk. 3, at en forholdsmæssig del af den betalte udenlandske skat skal tillægges den skattepligtige indkomst efter stk. 1. Da den forholdsmæssige del af den udenlandske skat er 10 pct. af 10, dvs. 1, er den korrigerede skattepligtige indkomst derfor lig med 61. Den skattepligtige kan herefter beregne lempelse efter ligningslovens § 33 og § 33 F.

Efter *stk. 4*, 1. og 2. pkt., skal den skattepligtige indkomst efter stk. 1 nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den livsforsikringsselskabets udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem livsforsikringsselskabet og den juridiske person. Tilsvarende forhøjes den skattepligtige indkomst efter stk. 1 med en forholdsmæssig del af det fald i værdien på andelen i den juridiske person, der modsvarer livsforsikringsselskabets indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem livsforsikringsselskabet og den juridiske person.

Bestemmelsen forhindrer bl.a., at livsforsikringsselskabet ved at yde et lån til den skattetransparente juridiske person får indirekte fradrag for de renter, som den juridiske person betaler til livsforsikringsselskabet, som følge af nettoopgørelsesprincippet, da de renteudgifter, som den skattetransparente juridiske person har betalt til den skattepligtige, har nedsat værdien af andelen ved indkomstårets udløb.

Det forhindres herved, at der opstår en asymmetri i behandlingen af renteudgifter og renteindtægter, da renteindtægten som før nævnt er skattefri for livsforsikringsselskabet, fordi den juridiske person, bortset fra ved opgørelse af den skattepligtige indkomst efter stk. 1, anses for at være skattemæssigt transparent. Hvis livsforsikringsselskabet har ydet et lån til den skatte-

transparente juridiske person, er livsforsikringselskabet derfor forpligtet til at lægge et beløb svarende til en forholdsmæssig del af den skattefrie renteindtægt til den skattepligtige indkomst efter stk. 1.

Efter stk. 4, 3. pkt., skal den skattepligtige indkomst efter stk. 1 tillægges en forholdsmæssig del af den juridiske persons tab på fordringer på selskaber, der er koncernforbundne med den skattepligtige, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

Bestemmelsen er indsat for at forhindre, at livsforsikringselskabet ved at investere i et koncernforbundet selskab gennem en skattetransparent juridisk person indirekte kan få fradrag for tab på koncerninterne fordringer som følge af nettoopgørelsesprincippet. Bestemmelsen medfører således, at livsforsikringselskabet i sådanne tilfælde er forpligtet til at lægge et beløb svarende til en forholdsmæssig del af det koncerninterne tab til den skattepligtige indkomst efter stk. 1.

I *stk. 5* præciseres det, at hvis livsforsikringselskabet opgør det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter stk. 1, finder fradragsbegrænsningsreglerne i § 13, stk. 8–14, ikke anvendelse.

Beskatningen efter stk. 1 medfører, at der sker beskatning af summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen efter principperne i stk. 2. Der skal derfor ikke samtidig ske f.eks. afståelsesbeskatning efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven og kursgevinstloven.

Til § 13 G

I henhold til lov nr. 407 af 1. juni 2005 om ændring af forskellige skattelove (Investeringselskaber og hedgefonde), forhøjes anskaffelsessummen på beviser i udloddende investeringsforeninger med udlodningspligtige beløb, som ikke er udloddet. Reglen findes i en ny affattelse af aktieavancebeskatningslovens § 6, stk. 6. Den gælder bl.a. for alle lagerbeskattede, hvad enten den udloddende investeringsforening er omfattet af rådets direktiv nr. 85/611/EØF (UCITS-direktivet) eller ej. Det tydeliggøres, at denne bestemmelse også gælder livsforsikringselskaber, der de facto – igennem fradragsbegrænsningen – også omfattes af en lagerbeskatning.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås at udvide de gældende regler i pensionsbeskatningslovens § 17 A med andele i kommanditselskaber m.v., der udtages fra et særskilte depot for frie midler.

Forslaget indebærer, at hvis en kontohaver på et tidspunkt vælger at købe en andel i kommanditselskabet m.v. for sine frie midler, skal kontohaveren give pengeinstituttet oplysning om værdien af andelen til brug for eventuel beskatning af andelen efter denne lov.

Til nr. 2

Efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 19 A - 19 E efterbeskattes fraflyttere i visse situationer, hvor fraflytterens skattepligt ophører efter kildeskattelovens § 1. Skatteflugtsreglerne gælder for pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepension, hvor arbejdstageren ikke skal medregne de indbetalte beløb ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst, jf. pensionsbeskatningslovens § 19 om arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger.

Reglerne om efterbeskatning gælder i tilfælde, hvor arbejdsgiveren i en vis periode inden skattepligtsophøret har foretaget ekstraordinært store indbetalinger til en arbejdstagers pensionsordning, eller hvor et pensionstilsagn i samme periode er forhøjet ekstraordinært. Efterbeskatningen er som sådan ikke en skat på fraflytning, men alene en neutralisering af den skattemæssige virkning af ekstraordinært store indbetalinger på arbejdsgiveradministrerede ordninger i årene op til fraflytningen. En person, der fraflytter Danmark, er begrænset skattepligtig af udbetalinger fra en pensionsordning med løbende udbetalinger og ratepensioner. Danmark er imidlertid efter nogle af de indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster afskåret fra at beskatte udbetalinger, når pensionisten er flyttet fra landet. Det gælder også, hvor der ikke sker nogen beskatning af pensionen i tilflytningslandet.

Efterbeskatningsreglerne knyttet til arbejdsgiveradministrerede ordninger hindrer, at disse kan udnyttes til helt at undgå indkomstbeskatning. Det bemærkes i den forbindelse, at hvis Danmark i medfør af den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst har beskatningsretten til pensionsudbetalingerne, kan der gives dispensation fra efterbeskatningen, jf. pensionsbeskatningslovens § 19 E.

I forbindelse med efterbeskatningen forhøjes indkomsten for det år, hvor skattepligten ophører samt i de seneste 4 år forud herfor (for hovedaktionærer de seneste 9 år, jf. pensionsbeskatningslovens § 19 D). Yderligere beregnes et tillæg på 6 pct. af forhøjelsen for hvert år fra udløbet af det indkomstår, hvori beløbet skal beregnes, og indtil udløbet af det år, hvori skattepligten ophører. De 6 pct. er ikke en renteberegning, men et tillæg til den skattepligtige indkomst. Tillægget skal som den øvrige del af indkomsten medregnes i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvor forhøjelsen af pensionsindbetalingen udløser efterbeskatning.

Som nævnt er efterbeskatningen udtryk for en neutralisering af den skattemæssige virkning af ekstraordinært store indbetalinger på arbejdsgiveradministrerede ordninger i årene op til fraflytningen. Efterbeskatningen modsvarer, at Danmark ikke på pensioneringstidspunktet har beskatningsretten til pensionsudbetalingerne. Det danske pensionsbeskatningssystem bygger på symmetri mellem den skattemæssige behandling af ind- og udbetalinger. Har der været

fradrag for indbetalingerne, skal udbetalingerne indkomstbeskattes; har der ikke været fradrag for indbetalingerne, er udbetalingerne skattefri. Hvis Danmark i medfør af den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst har beskatningsretten til pensionsudbetalingerne, kan der tilsvarende gives dispensation fra efterbeskatningen, jf. pensionsbeskatningslovens § 19 E. Der er også grundlag for at meddele hel eller delvis dispensation efter denne regel, hvis ordningen før fraflytningen er ophævet i utide m.v., således at der skal betales afgift efter pensionsbeskatningslovens § 29. De tilfælde, hvor der kan fritages, kan således være situationer, hvor den skattepligtige ikke opnår nogen fordel af de ekstraordinært forhøjede indbetalinger.

Flytter den pågældende person på et senere tidspunkt tilbage til Danmark – før eller efter pensioneringstidspunktet – vil Danmark atter få beskatningsretten til pensionsudbetalingerne. Det har den konsekvens, at den pågældende person principielt bliver beskattet to gange af det samme beløb. Efterbeskatningen betyder, at fradragsretten for de ekstraordinært store indbetalinger er blevet neutraliseret, men ikke desto mindre vil udbetalingerne være indkomstskattepligtige. Dermed er der ikke fuld symmetri i beskatningen i denne særlige situation. Det samme sker, hvis personen flytter til et land, hvor Danmark efter den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst har beskatningsretten til pensionsudbetalingerne. Dispensationsreglen for efterbeskatningen i pensionsbeskatningslovens § 19 E dækker ikke denne situation, da efterbeskatningen allerede er foretaget, nemlig på fraflytningstidspunktet.

På denne baggrund foreslås det at justere pensionsbeskatningslovens regler om efterbeskatning, således at en foretaget efterbeskatning ved fraflytning kan modregnes i en eventuel dansk indkomstbeskatning af de kommende pensionsudbetalinger.

Er en persons skattepligtige indkomst herefter blevet forhøjet efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 19 B og 19 C, mens udbetalingerne fra den pågældende pensionsordning senere bliver undergivet dansk beskatning, kan de foretagne forhøjelser fradrages i den del af indkomstårets indkomst, der hidrører fra pensionsordningen. Overstiger forhøjelserne de skattepligtige udbetalinger fra pensionsordningen i det pågældende indkomstår, kan den overskydende del af forhøjelserne fradrages i skattepligtig indkomst fra pensionsordningen i de følgende indkomstår i det omfang, udbetalingerne fortsat er undergivet dansk beskatning. Forhøjelserne kan kun overføres til fradrag i et senere indkomstår, i det omfang de ikke kan rummes i skattepligtig indkomst fra pensionsordningen i et tidligere indkomstår.

Med ændringen opnås, at pensionsordninger, der rammes af efterbeskatning i forbindelse med fraflytning, ikke beskattes to gange, således at symmetrien i pensionsbeskatningen opretholdes også i forbindelse med fraflytning fra Danmark.

Til nr. 3

Det kan forekomme, at kontohaveren placerer pensionsmidler direkte i et unoteret selskab og indirekte i samme selskab, idet det kommanditselskab eller kommanditaktieselskab, som pen-

sionsopsparingen er placeret i, placerer sine midler i det samme noterede selskab. Herved kan ejergrænsen på 25 pct. i det noterede selskab overskrides, jf. nedenstående eksempel (udelukkende af pædagogiske grunde anvendes i eksemplet en ejerandel på 25 pct., selvom man kun må eje lige under 25 pct.):

Eksempel

Aktiekapitalen i et noteret selskab er 1 mio. kr. A har anbragt pensionsmidler i 25 pct. af aktierne i dette selskab (250.000 kr.), 25 pct. i et kommanditselskab, der ligeledes ejer 25 pct. af aktierne i selskabet (250.000 kr.) og endelig 25 pct. i et andet kommanditselskab, der har anbragt 50 pct. i samme selskab (500.000 kr.). A ejer i realiteten for 250.000 kr. + (25 pct. af 250.000 kr.) + (25 pct. af 500.000 kr.) aktier i det pågældende selskab svarende til 437.500 kr., eller 43,75 pct.

Der bør imidlertid være en begrænsning af muligheden for både at investere direkte i unoterede aktier m.v. og indirekte i aktier m.v. i samme selskab via et kommanditselskab således, at ejerandelen i selskabet ejet direkte eller indirekte ikke kommer op på 25 pct. eller mere.

Der foreslås derfor en regel om, at også de ejerandele, som kontohaveren ejer indirekte via et kommanditselskab eller kommanditaktieselskab, som kontohaveren har placeret sine pensionsmidler i, medregnes ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. i et noteret selskab.

Til nr. 4

Det er et krav i bestemmelserne i Finanstilsynets puljebekendtgørelse om placering af pensionsopsparing i unoterede aktier og anparter, at den skattepligtige samlet ikke må eje 25 pct. eller mere af aktie- og anpartskapitalen. Ved opgørelsen af kontohaverens ejerandel finder aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2 – 4, tilsvarende anvendelse. Ved opgørelsen medregnes endvidere ejerandele, som den skattepligtige ejer uden for pensionsordningen.

De gældende bestemmelser i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 1, indeholder regler om, hvad der skal ske, såfremt ejerandelen på 25 pct. overskrides. Det foreslås, at der skal gælde de samme regler ved overskridelse af ejergrænsen på 25 pct. i et kommanditselskab eller kommanditaktieselskab, som gælder ved overskridelse af ejergrænsen i et noteret selskab.

Hvis en kontohaver med en rateopsparing eller en opsparing i pensionsøjemed kommer op på at eje 25 pct. eller mere af kommanditselskabet eller kommanditaktieselskabet, foreslås det således, at kontohaveren inden tre måneder efter overskridelsen skal nedbringe sin ejerandel til under 25 pct.

Ved opgørelsen af kontohaverens ejerandel af kommanditaktieselskabet eller kommanditselskabet medregnes ejerandele tilhørende den personkreds, der er nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3. Det betyder, at ejerandele, som tilhører kontohaverens ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter disse personer medregnes ved opgørelsen af kontohaverens ejerandel. Stedbarns- og adoptiv-

forhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold. Ejerandele tilhørende en tidligere ægtefælle til den nævnte personkreds og ejerandele, som en nuværende ægtefælle til den nævnte personkreds har afstået før ægteskabets indgåelse, medregnes dog ikke.

Det er ikke forudsat, at pengeinstitutterne skal kontrollere, om pensionsopspareren i opsparingsperioden samlet ejer mere end 25 pct. af det kommanditselskab m.v., som pensionsopsparingen placeres i. Det samme er tilfældet for pensionsopsparing placeret i noterede aktier og anparters. Det vil fremgå af Finanstilsynets puljebekendtgørelse, at pengeinstitutterne ikke er forpligtet til at påse overholdelsen af 25 pct.s ejergrænsen. Pengeinstituttet må i stedet basere sig på de oplysninger, som opspareren giver om ejerandele i kommanditselskabet m.v. Det vil i sidste instans være told- og skatteforvaltningen, der skal kontrollere, om opspareren overholder den fastsatte ejergrænse.

Kontohaveren kan frit vælge, hvordan ejerandelen bringes ned under 25 pct. Kontohaveren kan således vælge at nedbringe den andel af kommanditselskabet m.v., hvori opsparing i en rate- eller kapitalpension er anbragt, afhænde ejerandele i selskabet anskaffet for frie midler eller ved en kombination.

Hvis kontohaveren ikke nedbringer ejerandelen til under 25 pct., skal kontohaveren efter udløbet af tre måneders fristen give meddelelse til pengeinstituttet herom. Reglerne i § 30, stk. 1, finder herefter tilsvarende anvendelse for det beløb i ordningen, der kan henføres til andelen i kommanditaktieselskabet eller kommanditselskabet, og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen. Det vil sige, at der ikke skal betales afgift af hele pensionsordningens værdi men kun af den del, der vedrører placeringen i kommanditselskabet eller kommanditaktieselskabet.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 2, går ud på, at reglerne i § 30, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, hvis kontohaveren ikke inden udløbet af fristen som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 29 A giver oplysninger om værdierne som fastsat i pensionsafkastbeskatningslovens § 13, stk. 7. Det betyder, at for det beløb i ordningen, der kan henføres til de kapitalandele, der er placeret i det unoterede selskab, og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen, skal der betales afgift.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 7, at pensionsafkastbeskatningslovens § 29 A også skal finde anvendelse for pensionsafkastbeskatningslovens § 13 a, der bl.a. pålægger den skattepligtige at give oplysninger om værdierne af andelen af et kommanditselskab og et kommanditaktieselskab.

Der foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 2, en regel om, at reglerne i § 30, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for det beløb i ordningen, der kan henføres til andelen i kommanditaktieselskabet eller kommanditselskabet, og som kunne være udbetalt ved ophævelse af ordningen. Det er tilfældet, hvis kontohaveren ikke inden udløbet af fristen som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 29 A giver oplysning som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 13 a. Det vil sige, at der ikke skal betales afgift af hele pensionsordningen men kun af den del, der kan henføres til andelen i kommanditselskabet eller kommanditaktieselskabet.

Til nr. 6-8

Hvis værdien af en rateopsparing i pensionsøjemed og en opsparing i pensionsøjemed, bortset fra den del af opsparingen, der er anbragt i et noteret aktie- eller anpartsselskab, den 30. november er faldet til under 350.000 kr., er det i den gældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 30 B, stk. 3, fastsat, at kontohaveren inden tre måneder efter dette tidspunkt enten skal afstå samtlige noterede aktier og anparter eller erhverve de pågældende aktier og anparter for frie midler.

Det foreslås at udvide reglen, så den også kommer til at omfatte andele i kommanditselskaber og kommanditaktieselskaber. Hvis værdien af en rateopsparing i pensionsøjemed eller en opsparing i pensionsøjemed, bortset fra den del, der anbragt i et noteret aktie- eller anpartsselskab og et kommanditselskab m.v., den 30. november er faldet til under 350.000 kr., skal kontohaveren således inden tre måneder efter dette tidspunkt enten afstå de noterede aktier og anparter eller andelene i kommanditselskabet m.v. eller erhverve aktierne m.v. henholdsvis andelene i kommanditselskabet m.v. for frie midler.

Hvis dette ikke sker, skal kontohaveren straks give meddelelse til pengeinstituttet herom. Reglerne i § 30, stk. 1, finder herefter tilsvarende anvendelse for det beløb i ordningen, der kan henføres til andelene i det noterede selskab og kommanditselskabet m.v.

Til nr. 9

I forbindelse med flodbølgen i Sydøstasien den 26. december 2004 vurderedes der at være reel risiko for, at ikke alle danske dødsopfre ville blive fundet eller identificeret. Udover de menneskelige omkostninger herved kunne det give anledning til en række praktiske problemer for de efterladte, hvis det ikke kunne bevises, at en savnet person var død. Et af dem var knyttet til udbetaling af pension m.v. fra pensionsinstitutter

Brancheforeningen Forsikring og Pension spurgte i forbindelse hermed Skatteministeriet, hvordan sådanne udbetalinger skattemæssigt skulle behandles. Forsikringssselskaberne var indstillet på at udbetale erstatninger, også inden der kunne udstedes dødsattest eller dødsfor-

modningsdom, hvis de pårørende kunne sandsynliggøre, at den savnede var omkommet. Det kunne f.eks. ske ved vidneforklaringer, gennem politiets eftersøgningsarbejde og lignende.

Skatteministeriet har i meddelelse SKM 2005.50 DEP givet udtryk for, at det afgørende for, om en pension m.v. i de nævnte tilfælde kan udbetales efter de almindelige regler i pensionsbeskatningsloven om udbetaling ved dødsfald, er, at den forsikrede m.v. kan anses for død. Der stilles i pensionsbeskatningsloven ikke særlige formkrav til, at en person kan anses for død. Skatteministeriet har derfor i meddelelsen anført, at pensionsinstitutternes bevisvurdering af, om en forsikret m.v. kan betragtes som død, vil kunne lægges til grund i forbindelse med den skattemæssige behandling af udbetalingerne efter pensionsbeskatningsloven.

Pensionsudbetalingerne m.v. vil således efter pensionsbeskatningslovens regler kunne behandles, som om den forsikrede m.v. officielt er erklæret død – dvs. ved dødsattest, dødsfaldskendelse eller dødsformodningsdom. Denne retsstilling knyttet til beskatning efter pensionsbeskatningsloven er praktisk for de efterladte. Det havde således kompliceret de efterladtes i forvejen vanskelige situation, hvis dødsattest, dødsfaldskendelse eller dødsformodningsdom havde været afgørende for, om en pension m.v. i de nævnte tilfælde kunne udbetales efter de almindelige regler i pensionsbeskatningsloven om udbetaling ved dødsfald.

I den givne situation kunne dødsfaldskendelse ikke afsiges, da det ikke kunne anses for sikkert, at de pågældende personer var afgået ved døden. Derfor måtte de efterladte umiddelbart vente med at rejse sag om dødsformodningsdom, hvilket imidlertid på tidspunktet for flodbølgen var en tidskrævende proces.

Den i Skatteministeriets meddelelse beskrevne retsstilling er således praktisk, men på den anden side ikke uproblematisk. Efter boafgiftsloven indtræder boafgiftspligten således først ved en persons død eller ved afsigelse af dødsfaldskendelse eller dødsformodningsdom, jf. boafgiftslovens § 8, stk. 1. Der synes således umiddelbart at foreligge forskellige kriterier for, hvornår en person skattemæssigt kan anses for død.

Ved lov nr. 451 af 13. juni 2005 om ændring af lov om borteblevne (Ændring af betingelserne for at afsige dødsformodningsdom) justeredes og moderniseredes reglerne i lov om borteblevne om, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at domstolene kan afsige dødsformodningsdom. Blandt andet blev lovens frister for, hvornår en sag til dødsformodningsdom kan rejses, forkortet, ligesom betingelserne for at rejse sag til dødsformodningsdom efter lovens korte frist (der blev nedsat fra 1 år til 6 måneder) blev lempet.

På baggrund af denne modernisering af de civilretlige regler foreslås det derfor at ændre pensionsbeskatningsloven, således at pensionsbeskatningslovens retsvirkninger af en persons dødsfald indtræder ved personens død (dvs. ved udstedelse af dødsattest) eller ved afsigelse af dødsfaldskendelse eller dødsformodningsdom. Dermed bringes pensionsbeskatningslovens

regler om dødsfald i overensstemmelse med det civile retlige udgangspunkt og tilsvarende med boafgiftslovens regler om boafgiftspligtens indtræden.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås i en ny bestemmelse i skattekontrollovens § 11 E at stille krav om, at en pensionsopsparer, der anbringer opsparing i en rate- eller kapitalpensionsordning i et kommanditaktieselskab eller kommanditselskab, skal aflevere dokumentation for ejerskabet til andelen af kommanditaktieselskabet eller kommanditselskabet.

Der bliver i § 47 i bekendtgørelse nr. 1176 af 17. december 2002 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven fastsat krav om deponering af aktierne m.v. for unoterede aktier m.v., som fra den 1. oktober 2005 kan anbringes i rate- og kapitalpensionsordninger.

Formålet med deponeringen af aktierne m.v. er dels hensynet til pengeinstitutterne, idet deponeringen kan tjene som bevis på, at pensionsopsparerer ejer en del af aktieselskabet m.v., dels hensynet til at sikre korrekt beskatning efter pensionsafkastbeskatningsloven. Der sigtes til, at det i Finanstilsynets puljebekendtgørelse er fastsat, at pengeinstituttet skal sende en meddelelse til det unoterede selskab, hvoraf det fremgår, at alle fremtidige betalinger, herunder udbytter og provenu fra afståelse skal ske til pensionsdepotet, samt at pensionsopsparerer ikke kan disponere over kapitalandelene.

Det er imidlertid ikke muligt at kræve aflevering af et dokument eller lignende for ejerskab til et kommanditselskab m.v., i bekendtgørelsen om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven. Et krav om aflevering af dokumentation kræver en udtrykkelig lovhjemmel i skattekontrolloven. Denne hjemmel foreslås i § 11 E.

Der vil blive fastsat tilsvarende regler i Finanstilsynets puljebekendtgørelse for placering af rate- og kapitalpensioner i kommanditselskaber og kommanditaktieselskaber, som gælder for placering i unoterede selskaber. Reglerne vil gå ud på, at pengeinstituttet skal sende en meddelelse til kommanditselskabet m.v., hvoraf det fremgår, at alle fremtidige betalinger skal ske til pensionsdepotet, samt at pensionsopsparerer ikke kan disponere over andelene.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås i *stk. 2*, at reglerne i lovforslaget § 1, nr. 1, § 2, nr.1, og selskabsskattelovens § 13 F som indsat ved denne lovs § 2, nr. 2, om nettoopgørelse for pensionsinstitutter, herunder livsforsikrings-selskaber, allerede får virkning fra og med indkomståret 2005. Livsforsikrings-selskaber og pensionsinstitutter skal først indgive selvangivelse henholdsvis endelig skatteopgørelse for indkomståret 2005, den 30. juni 2006 henholdsvis den 15. juli 2006. Da opgørelsesmetoden medfører administrative lettelser for de skattepligtige, foreslås det, at denne del af lovforslaget får tilbagevirkende kraft, så pensionsinstitutter, herunder livsforsikrings-selskaber, allerede vil kunne anvende den nye opgørelsesmetode i forbindelse med udarbejdelse af selvangivelse og endelig skatteopgørelse for indkomståret 2005.

Det foreslås i *stk. 3*, at den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 G, som indsættes med lovforslagets § 2, nr. 2, har virkning fra og med indkomståret 2006.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovforslagets 1, nr. 4, 5 og 7, § 3, nr. 1 og 3-8, og § 4, der foreslås som følge af, at det efter Finanstilsynets puljebekendtgørelse bliver muligt at placere rate- og kapitalpensionsmidler i særskilte depoter i andele i kommanditselskaber og kommanditaktieselskaber, skal have virkning for opsparring på rate- eller kapitalpensioner, der anbringes i andele i kommanditselskaber og kommanditaktieselskaber den 1. januar 2006 eller senere.

Det foreslås i *stk. 5*, at foretaget efterbeskatning, jf. lovforslagets § 3, nr. 2, kan modregnes i skattepligtige udbetalinger fra de pågældende pensionsordninger, der sker den 1. januar 2006 eller senere.

Endelig foreslås det i *stk. 6*, at udbetalinger af pension m.v., der er påbegyndt før lovens ikrafttræden på baggrund af et pensionsinstituts bevisvurdering af, om en forsikret m.v. kan betragtes som død, jf. Skatteministeriets afgørelse af 31. januar 2005, (SKM 2005.50), behandles efter de almindelige regler i pensionsbeskatningsloven om udbetaling ved dødsfald. Derved sikres, at lovforslaget ikke ændrer på de pensionsbeskatningsmæssige konsekvenser af allerede påbegyndte udbetalingsforløb.